

டாக்டர் தமிழண்ணல்
டாக்டர் மா. சு. இலக்குமணன்
டாக்டர் இரா. மோகன்

ஆய்வுப் பண்பு
வழிகாட்டி

ஏரக வெளியீடு

ஆய்வியல் வழிகாட்டி

டாக்டர் தமிழண்ணல்
டாக்டர் மா. ச. இலக்குமணன்
டாக்டர் இரா.மோகன்

ஏரக வெளியீடு
மதுரை—625020
1979

முதற்பதிப்பு
நவம்பர் 1979

உரிமை
© ஆசிரியர்களுக்கு

ஏரக வெளியீடு
'ஏரகம்'
263 - C, சதாசிவ நகர்
மதுரை — 625020

விலை ரூ. 5—00

அச்சம் அமைப்பும்
அகரம், சிவகங்கை—623560

பதிப்புரை

‘ஆய்வியல் அறிமுகம்’ இத் துறையில் முழு மையாகத் தமிழில் வெளிவந்துள்ள நூலென்ப போற்றிப் பலராலும் பயிலப் பெறுகின்றது. தமிழ் முதுகலை மாணவர்களுக்குப் பயன்படுமாறு, அதன் சாரமாக— அதிற், கூறப்பட்டுள்ள ஆய்வுணர்வையும் ஆய்வறத்தையும் போற்றித் தரும் வகையில்— இத்தகைய தொரு சிறிய கையேடு ஒன்றை வெளியிட விரும்பினோம்.

டாக்டர் இரா. மோகன் ‘ஆய்வியல் அறிமுக’த்தின் சாரத்தை இந்நூலில் தந்துள்ளார். இதன்கண் ‘ஆய்வு சூடி’ உளது. படித்து இன்புறுக.

எம் நூல்களைச் சிறப்பாக அச்சிட்டுத் தருதற்கு உறுதுணை செய்துவரும் சிவகங்கை அகரம் அச்சகத்தார்க்கு எம் நன்றி உரியதாகும்.

பதிப்பகத்தாள்

உள்ளுறை

1	ஆய்வியல் அறிமுகம்	5
2	ஆய்வேட்டின் அமைப்பு	18
3	அடிக்குறிப்புகள்	28
4	மேற்கோள்கள்	39
5	ஆய்வுரை எழுதும் முறை	48
6	ஆய்வியல் சிந்தனைகள்	60
7	ஆய்வு சூடி	67
	ஆய்வியல் நூற்பட்டியல்	72

“ஆய்வு என்பது தொடர் ஓட்டம் (Relay race) போல. ஒருவர் விட்ட இடத்திலிருந்து நாம் தொடர வேண்டும். முன்னவர் ஓடிய பகுதியிலேயே நாமும் ஓடித் தவறாகும். அவர் வந்து தொடும் இடம், நாம் தொடங்கும் இடம் ஆகும்.”

1

ஆய்வியல்
அறிமுகம்

ஆய்வு : சொல்லும் பொருளும்

‘ஆய்வு’ என்பதன் அடிப்படைச் சொற்பொருள் ‘ஏதேனும் ஒன்றை மிக்க கவனத்தோடும் விடாமுயற்சியோடும் நுட்பமாய்த் தேடுவது’ என்பதாகும். ‘ஏதேனும் ஒன்று’ என்பது புதிய, அடிப்படையான மெய்யம்மைகளைச் (facts) சுட்டும்.

ஆங்கிலத்தில் உள்ள 'ரிசர்ச்சு' (Research) என்ற சொல், பிரஞ்சு மொழிச் சொல்லான 'ரிசெர்ச்சர்' (Rechercher) என்பதன் வழிப்பட்டதாகும். இப் பிரஞ்சுச் சொல்லுக்குத் 'தேடுதல்' என்று பொருள். ஒன்றைப்பற்றி மிக அணுக்கமாகவும் நுணுக்கமாகவும் தேடும் சிறனை இது குறிக்கிறது.

“ 'ஆராய்ச்சி' என்னுஞ்சொல் ஆர்-நிறைதல், ஆய்ச்சி-தேடுதல் என்னும் பொருள்களைச் சூட்டி 'நிறையத் தேடுதல்' அல்லது 'பலமுறை தேடுதல்' என்னும் விளக்கத்தைத் தந்து நிற்பது”^{*} என்பர். சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகராதி 'ஆய்தல்' என்னும் சொல்லுக்கு 'நுணுகுதல், வருந்துதல், அழகமைதல், அசைதல், சோதனை செய்தல், பிரித்தெடுத்தல், ஆலோசித்தல், தெரிந்தெடுத்தல், கொண்டாடுதல், கொய்தல், காம்புகளைதல், குத்துதல்' என்னும் பன்னிரு பொருள்களைத் தருகின்றது.

உண்மையைக் கண்டறிய உந்துகின்ற நாட்டமே ஆய்வாக மலர்கிறது எனலாம். அறிவின் அடிப்படையில், ஆதாரங்களைக் கொண்டு, உண்மை காணச் செய்யப்படும் எவ்வித முயற்சியையும் நாம் 'ஆராய்ச்சி' எனப் பெயரிட்டு அழைத்தல் கூடும்.

இரண்டு முக்கியமான கருத்துக்கள் இங்கு மனங் கொளத்தக்கன: முதலாவதாக, ஆய்வு முடிபுகள் என்பன புதிய மெய்மைகளாகவும், புதிய கண்டுபிடிப்புகளாகவும், புதிய கொள்கை விதிகளாகவும் (Principles) இருக்க வேண்டும். இம்முடிபுகளின் படிபழைய கொள்கைகள் (Theory) சில மாற்றம் பெறவோ, புதிய கொள்கைகள் சில வகுக்கப் பெறவோ வேண்டும். இத்தகைய முடிபுகளை வெளிப்

^{*} ஆ சதாசிவம், ஆராய்ச்சிக் கூட்டுரை எழுதும் முறை (யாழ்ப்பாணம்: ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம், 1963), ப 1.

படுத்துவனவே ஆய்வாகுமன்றி, வெறுமனே உள்ளதை விளக்குவனவெல்லாம் ஆய்வாகா. இரண்டாவதாக, இம் முடிபுகள் முன்னதாக யாராலும், எவ்விடத்தும் கண்டு வெளிப்படுத்தப்படாதனவாகவும் இருக்கவேண்டும். முன்பு கண்டு வெளிப்படுத்தப்பட்ட முடிவின்னிறும் மேலும் தொடர்வதே ஆய்வாகுமன்றி, முன்னதையே திரும்பவும் கூறுவதோ, சிறிது மாற்றி விளக்குவதோ ஆய்வாகாது.

ஆய்வு என்பது ஏதேனும் ஒன்றைப் புதுவதாகக்கண்டு கூறுவது; முன்பு தெரிந்ததன் மேலும் தெரியாத ஒன்றைச் சேர்ப்பது; அறிவுலகிற்கு நாம் புதிதாகச் சேர்க்கும் பங்கு இது எனக் கூறத் தகுவது.

இன்று எம்.ஃபில் (M.Phil.), எம்.லிட், (M.Litt), பிஎச்.டி. (Ph.D.) ஆகிய ஆய்வுப் பட்டங்கள் பலரும் பெரிதும் அவாவுதற்குரியதாகி விட்டன. பட்டம் வேண்டும் என்பதற்காகவே முயலுதல் என்ற மனநிலை இன்று பரக்கக் காணப்படுகிறது. சிறந்த ஆய்வுத்திறனுக்கே பட்டம் என்பதை நாம் மறக்கக்கூடாது. பட்டம் பெறாதாரிடமும் ஆய்வுத்திறன் இருப்பின் அதை மதிக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆய்வுத்திறனே மிக முக்கியம், ஆய்வுப்பட்டமன்று. குறுக்கு வழியில் ஒருவர் பட்டத்தை வாங்கிவிடலாம்; ஆய்வுத் திறனைப் பெறுதல் இயலாது.

மறைமலையடிகள், திரு வி.க., இளவழகனார், வையாபுரிப்பிள்ளை, உ.வே.சா., தொ.பொ.மீ., அ.ச.ஞானசம்பந்தன் ஆகிய அறிஞர்கள் டாக்டர் பட்டம் பெருமை, அவர்களை எந்தவகையிலும் குறைத்து மதிப்பிடத் தூண்டாது. ஆய்வுப் பட்டத்திற்கு உள்ள பெருமை, அவர்கள் வெளியிட்டுள்ள சில அரிய நூல்களுக்கு உண்டு. அவர்கள் சிறந்த ஆய்வறிஞர்களாக மதிக்கப் பெறுவதற்குக் காரணம் அவர்களது முயற்சிச் சிறப்பும் உழைப்புச் சிறப்புமேயாகும். எனவே, ஆய்வுத் துறை

யில் அடியெடுத்து வைக்கும் ஆய்வாளர் பட்டம் பெறுவதையே நோக்கமாகக் கொள்ளாமல், ஆய்வுத்திறனைப் பெறுவதையே தம்நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

இன்று தமிழ்மொழி, இலக்கிய ஆய்வுகளில் ஈடுபடுவோர், ஆராய்ச்சிப் பற்றிய நெறிமுறைகளை முற்றிலும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்; ஆய்வுப் பயிற்சியும் அனுபவமும் கைவரப்பெறவேண்டும்; தம் முறை தவறா நெறியுடைய ஆய்வினைத் தமிழ்ஆராய்ச்சியின் தரத்தினை மேலும் உயர்த்தவேண்டும்.

ஆய்வு நாகரிகம்

ஒருவருடைய கருத்தை அவருடையது என்றே கூறுவதும், எந்த நிலையிலும் தம் கருத்தை மாற்றிக் கொள்ள ஆயத்தமாக இருப்பதும், எதிலும் எப்போதும் ஆய்வு நோக்குடன் இருப்பதும் ஆய்வுமரபு ஆகும். “ஆராய்ச்சியாளன், தான் ஆயும் பொருள்பற்றிய உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதைத் தவிர, அப்பொருள் மீது மற்ற எவ்வகைப் பற்றும், ஈடுபாடும் கொள்ளாதவகை இருக்கவேண்டும். ஆராய்ச்சியின் இறுதியில் கண்ட முடிவுகள், தான் ஆரம்பத்தில், எதிர் பார்த்ததற்கோ, எண்ணியதற்கோ, அல்லது நம்பிய தற்கோ முற்றும் மாறுபட்டவையாக இருந்தாலும், அவற்றை அப்படியே வெளியிடுவதில் ஒரு ஆராய்ச்சியாளன் எந்த விதத் தயக்கமும் காட்டக்கூடாது”* என்றும் டாக்டர் வா. செ. குழந்தைசாமியின் கருத்து இங்கே நினைவு கூரத்தக்கது.

ஆய்வுத் துறையில் ஈடுபடுவோர் பிறருடைய ஆய்வுத் திறனை—ஆய்வுப் பார்வையை—ஆய்வு நுட்பத்தைப்

* வா. செ. குழந்தைசாமி, ‘பொது ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள்’, ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள் (சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 1975), ப 61

பாராட்டும் மனப்பான்மை பெற்றிருத்தல் வேண்டும். ஆய்வுநாட்டம் சிறிதும் இல்லாதவரை, அவரது பட்டம் பதவி, செல்வாக்கு முதலியன கருதிப் பாராட்டக் கூடாது. இத்தகைய குறைகளினின்று நீங்குவதே ஆய்வுப் பண்பாடு ஆகும்.

ஆய்வாளர் பிறர் கருத்தை மேற்கோளாகச் சுட்டலாமே தவிர, அதனைத் தமது கருத்துப் போல் எடுத்தாளக் கூடாது. ஆய்வத்தரையில் திருட்டு என்பது அறிவுத் திருட்டு. இது பிற திருட்டுக்களை விடக் கொடுமை யானது; மிசுதியான தண்டனை அளிக்கப்பட வேண்டியது.

ஆணவம், உயர்வு மனப்பான்மை, தற்செருக்கு ஆகிய டண்புகள் ஆய்விற்கு ஆகா; எளிமை, அடக்கம், தற் சார்பின்மை ஆகிய பண்புகள் ஆய்வை வளர்க்கும்.

'காய்தல் உவத்தல் அகர்றி ஒரு பொருளை ஆய்தலே தலையாய ஆய்வறம் ஆகும். இவ் ஆய்வறத்தை ஒவ்வொரு ஆய்வாளரும் மனத்தில் இருத்திக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

ஆய்வு வகைகள்

செயன்முறை (Experimental) ஆய்வு, பகுப்பு (Analytical) ஆய்வு என ஆய்வனை இருவகைப்படுத்துவது உண்டு. செயன்முறை ஆய்வில் தாமே மெய்ம்மைகளை நேரடியாகக் கண்டு, தொகுத்து, ஒப்பிட்டு முடிவுக்கு வருவர். பகுப்பாய்வில் முன்பே உள்ள மெய்ம்மைகளை வைத்துக் கொண்டு முடிவுகாண முயல்வர்.

இன்று முன்புபோல் ஆய்வமுறைகள் ஒன்றினொன்று பிரிந்து நிற்கவில்லை; பெரும் பாலான நிலைமைகளில் இணைந்தே செயல்படுகின்றன. களஆய்வு (Field Work), நேர்முகப்பேட்டி (Interview), வினாத்தாள் (Questionnaire) ஆகிய செய்ம்முறைகள் இன்றைய

ஆய்வுகளில் பெரிதும் போற்றப்படுகின்றன. இலக்கிய ஆய்வுகளையும் அறிவியல்முறைப்படி மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வமே இதற்குக் காரணம் எனலாம். மேலும், உய்த்துணர்முறையை (Deductive method) இன்று யாரும் விரும்பிப் போற்றுவதில்லை. சான்றுமூலங்களின்—தரவுகளின் வாயிலாக முடிவை அடையும் முறையே—சான்றுவழி முறையே (Inductive method) இன்று பலராலும் விரும்பி மேற்கொள்ளப் படுகின்றது.

தமிழ் ஆய்வுலகம் இன்று இரண்டு வகையாகச் செயல்படுவதைக் காணலாம். ஒன்று, முதன்மையான மூல ஆய்வுமுறை; மற்றது, பகுப்பாய்வு விளக்கமுறை. மூல ஆய்வுமுறை புதிய மெய்ம்மைகளையும், அடிப்படையான விதிமுறைகளையும் கண்டறிவதாகும். விபுலாணந்த அடிகளார், தனிநாயக அடிகளார், மு.வரதராசனார், வ.சுப.மாணிக்கம், க. கைலாசபதி ஆகிய சான்றோர்கள் ஒரு சில புதிய, அடிப்படையான மெய்ம்மைகளையும் விதிமுறைகளையும் கண்டு வெளிப்படுத்தியவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். ஆய்வுத் துறையில் அடியெடுத்து வைப்போர் இத்தகைய புதிய மெய்ம்மை வெளிப்பாட்டு வளர்ச்சியையே தம் குறிக்கோளாகக் கொள்ளவேண்டும்.

இன்றைய நிலையில் பெரும்பான்மையான தமிழ் ஆய்வுகள் பகுப்பாய்வு விளக்கமுறை பற்றியனவாகவே விளங்குகின்றன எனலாம். ஓரினக் கருத்துக்களைத் தொகுத்தும் பகுத்தும் பார்ப்பதே—ஏதேனும் ஒரு துறையில் சிறப்பறிவு அல்லது ஆழ்ந்த புலமை (Specialisation) பெறுவதே— இன்று ஆய்வாகிவிட்டது. இன்றைய ஆய்வாளரில் பெரும்பான்மையினர் ஒரு குறிப்பிட்ட கால இலக்கியத்தில் அல்லது குறிப்பிட்ட வகை இலக்கியத்தில் ஓரினக் கருத்துக்களைத் தொகுத்தும் பகுத்தும் ஆய்கின்றனர் (எ-டு. சங்க இலக்கியத்தில் சமுதாயம், பக்தி

இலக்கியத்தில் அகத்திணை மரபுகள், காப்பியங்களில் இயற்கைப் புனைவு); அல்லது ஒரே ஒரு நூலை, திணையை, துறையை எடுத்துக் கொண்டு அதைப் பல்வேறு கண்ணோட்டங்களில் பகுத்து ஆய்கின்றனர்; அல்லது ஓர் ஆசிரியரின் நூல்களை மட்டும் படித்துப் பகுத்து ஆய்வதோடு நின்றுவிடுகின்றனர். இத்தகைய ஆய்வுகள் அனைத்தும் படி நிலைகளிலேயே நிற்பனவாகும். தொகுத்தும் பகுத்தும் பார்ப்பதோடு நின்று விடாமல், புதிய மெய்மைகளைக் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தும் ஆய்வுகளே தரமானவையாகும்.

ஆய்வின் பயன்

தனிப்பட்ட ஆய்வியல் அறிஞர், தாம் ஆய்வில் கொண்டுள்ள அவாவினால் தான் அதில் ஈடுபடுகின்றார். அவரது உழைப்பைத் தூண்டும் தனிப்பட்ட உட்கோள் இவ் ஆர்வமே ஆகும். தெரியாததைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதில், புதியனவற்றைக் கண்டு பிடிப்பதில், சிக்கல் உள்ள இடத்தைத் தொட்டுத் தீர்வு காண்பதில் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் ஓர் அறைகூவல் இருக்கின்றது. இவ் ஆர்வத்தினால் தூண்டப்பட்டே பலர் ஆய்வில் ஈடுபடுகின்றனர். இங்ஙனம் தனிப்பட்ட நோக்கங்களால் ஒருவர் ஆய்வு வழிப்படினும், உலக மனித இனத்தின் அறிவுக் கருவூலத்தை வளப்படுத்தும் பயனும் அதனுடன் இணைந்து நிற்கவே காண்கிறோம்.

சமுதாய முன்னேற்றம் ஆகிய பொதுநலனைக்கருதிய—காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் ஏற்ற-ஆய்வுகளே மதிக்கத்தக்கவை; மனித இனம் முழுமைக்கும் நன்மை தரவல்ல ஆய்வுகளே சிறப்புடையவை. அறிவு வளர்ச்சிக்கோ, மனித வாழ்வுக்கோ பயன்படாத ஆய்வுகள், அவை எத்துணைத் திறம்பட மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பினும் சிறப்புடையன ஆகா.

‘அறிவியல் ஆய்வானாலும் சரி, இலக்கிய ஆய்வானாலும்

லும் சரி, 'பெரும்பாலான மக்களுக்கு மிகுதியான நன்மைகள்' (the most benefit for the most people) என்பதே அதன் உட்கோளாக இருக்க வேண்டும்.

ஆய்வின் தோற்றம்

சிக்கல் தோன்றும் இடத்தில் தீர்வு காணும் ஆர்வமும் அவ் ஆர்வத்தின் வழியே ஆய்வும் தோன்றுகின்றன. மாந்தர்தம் வாழ்வு சிக்கல்கள் மலிந்ததாக இருப்பதும், அச்சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதில் அவர்கள் காட்டும் உறுதிப்பாடுமே ஆய்வு பிறக்கக் காரணம் எனலாம்.

அறிவு விளக்கமும் அழகுணர்ச்சியும் இன்ப வேட்கையும் மாந்தரைக் கலை, இலக்கிய ஆய்வுகளுக்குத் தூண்டுகின்றன. இவ் ஆய்வுகள் மாந்தருக்கு அறிவு வளர்ச்சியையும் ஆன்ம நிறைவையும் அளிக்கின்றன.

எச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கும் ஆய்வு தேவை. வெறும் உணர்ச்சி நிலையிலிருந்து, முடிவுகளுக்கு வந்து, செயற்படுவதால் குறித்த பயன் விளையாது; வெறும் ஆர்வத்தாலோ, விருப்பத்தாலோ மட்டும் வெற்றி அடைய முடியாது. மேலும் மேலும் அறிவியல் முறையில் ஆய்ந்துதான் சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண வேண்டும்.

பட்டம் பெறுவதற்கு என ஆய்வுக்குப் பதிவு செய்வோர், தம் ஆய்வு இலக்கிய வளர்ச்சியிலோ, அறிவு விளக்கத்திலோ ஒரு படி முன்னேற்றம் தர வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனேயே ஆய்வைத் தொடங்க வேண்டும்; நாட்டுச் சூழலுக்கும் காலத்திற்கும் ஏற்ற, மிக இன்றியமையாத சிக்கல்களை விடுவிக்கும் ஆய்வினைத் தேர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஆய்வின் உயர்மதிப்பீடுகள்

ஆய்வின் பயன் அளவிடற்கரியது, எடுத்துக் காட்டாகத் தொழிற் புரட்சி ஏற்பட்ட பிறகு, மூன்றே நூற்றாண்டு

களில் உலகம் எவ்வளவோ மாறிவிட்டது. இம் மூன்று நூற்றாண்டுகளையும் 'ஆய்வு யுகம்' என்றே குறிப்பிடலாம் என்பர்.

எளிமை மனப்பான்மையும், விடாமுயற்சியுமே உயர் ஆய்வின் அடிப்படைகள் ஆகும். ஆய்வில் நாம் உண்மையைத் தேடுகிறோம். அவ் உண்மை யாதாக இருப்பினும், எவ்வழியாக வரினும், அதன் மீது நாம் பற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பதே ஆய்வில் அடிப்படை அறம் ஆகும்.

செம்மையாகவும் அறிவுக் கூர்மையுடனும் தம் ஆய்வேட்டை உருவாக்கும் ஆய்வுாளர், அறிவுக் கருவூலத்திற்குத் தம் பங்கைச் செலுத்தியவராகின்றார். அவரது ஆய்வு பிறரின்றும் வேறுபட்டதாக, தனிநீர்மையும் சீர்மையும் கொண்டதாக விளங்குகின்றது. அவர் தம் ஆய்வின் பயனாக (1) சில விதிகளையும் கொள்கை மரபுகளையும் காண்கின்றார்; (2) புதிய கருத்தமைதிகளையும் (Norms) உயர்தரங்களையும் தருகின்றார்; (3) நிகழக் கூடியவற்றை முன்னதாகக் கண்டறிகின்றார்.

ஆய்வேடு

'ஆய்வேடு' (Thesis) என்ற பெயர் பல பொருள் பட இதுகாறும் வழங்கி இருக்கிறது. தொடக்கத்தில் அது ஒருவரால் எழுதப்படும் அறிக்கையை அல்லது ஆய்வுரையைக் குறிப்பிட்டது; ஒருவர் ஆராய் எடுத்துக் கொள்ளும் பொருளையும், அதை அவர் நிலைநாட்டுவதையும் அச் சொல் விளக்கியது.

இரண்டாவது கட்டத்தில், பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் ஆராய்வதற்கு உரிய ஆய்வுத் துறையை அது பிரதிபலித்தது. இன்று அது ஆய்வு பற்றிய முறைதிறம்பா அறிக்கை என மதிக்கப்படுகிறது. அதன்கண் ஆய்வு

முறைகளும் முடிவுகளும் ஒரு சேர அளிக்கப்படுகின்றன. அதன் தொடக்கம் ஒரு சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண்பது; மையப் பகுதி ஒரு கருதுகோள் (Hypothesis) ஆகும். ஒரு கருதுகோளிலிருந்து—சிக்கலிலிருந்து—தொடங்கி, மெய்ம்மைகளின் விளைவான பொதுநீர்மைகளைக் கண்டு, தீர்வு காண்பதில் முடிவதே ஆய்வேடு ஆகும்.

ஆங்கிலத்தில் 'ஆய்வேடு' என்பது, 'டாக்டர்' பட்டத்திற்கான ஏட்டினையே குறிப்பிடப் பயன்பட்டது. தமிழில் இதனை நாம் ஆய்வுரை, ஆய்வேடு, ஆய்வுநூல், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை என்னும் பெயர்களால் வழங்குகிறோம்.

பட்ட மேற்படிப்புகளுக்கு எல்லாம் இன்று ஆய்வேடு ஓர் இன்றியமையாத தேவையாகி விட்டது. சில பல கலைக்கழகங்களில் முதுகலைப் பட்டத்திற்கே தகுதிவாய்ந்த ஆய்வேடு ஒன்றை அளிக்க வேண்டும் என்பது விதியாக உள்ளது. 'முதறிஞர்' என்னும் 'டாக்டர்' பட்டத்திற்கு முன்னதாக இதுவரை யாராலும் ஆராயப் படாத புதியதோர் பொருளை (Subject) அல்லது சிக்கலை (problem) எடுத்துக் கொண்டு ஆராய்ந்து, தனியுழைப்பின் பயனாக 'அறிவுலகிற்கு ஆய்வாளரின் காணிக்கை' என மதிக்கத் தக்க ஓர் ஆய்வேட்டினைத் தர வேண்டும் என்று பல்கலைக் கழகங்கள் வற்புறுத்துகின்றன.

ஆய்வேடு பற்றி ஆய்வாளர் நினைவில் கொள்ள வேண்டிய சில முக்கியமான கருத்துக்கள் வருமாறு:

- 1 தொடக்கத்திலிருந்து முடிவு வரையில் தன்னுள் கருத்து முரண் எதுவும் தோன்றாதவாறு ஆய்வேடு எழுதப்பட வேண்டும்.
- 2 தொகுத்தும் வகுத்தும் கூறும் வைப்பு முறை ஆய்வேட்டில் பேணப் பெற வேண்டும்.

3 ஆய்வேடு மிக நுட்பமான முறையில் கருத்துக் களைக் கூறிச் செல்லுதல் வேண்டும்.

ஆய்விற்குரிய தலைப்பினைத் தேர்தல்

ஓர் ஆய்விற்கான தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுப்பது மிகவும் எளியது என எண்ணுவது தவறாகும்.* இது பல வகையிலும் கடினமான செயலாகும். ஆய்வுத் தலைப்பு நன்கு சிந்தித்துத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் அதனைப் பாதி வெற்றி என்றே கூறி விடலாம். ஆனால், தலைப்பை எவ்வாறு தேர்வது?

ஓர் ஆய்வாளருக்கு முதலில் ஒரு துறை அல்லது பொருள் சார்ந்த முழுமையான அறிவு இருத்தல் வேண்டும். அவருக்கு ஏதேனும் ஒரு துறையில் மிகுந்த பயிற்சி இருக்க வேண்டும்; அல்லது அதில் மிகுந்த ஆர்வம் இருக்க வேண்டும். இங்ஙனம் ஏதேனும் ஒரு துறையில் பற்றும் பயிற்சியும் உடையவர்களே, அத் துறை பற்றிய சிக்கல்கள் யாவை என அறியவும், அவற்றைத் தீர்க்கும் வழிகள் யாவை என ஆராயவும் கூடும்; அத்துறையில் உள்ள இடைவெளிகளையும் அவர்களே உய்த்துணர முடியும்,

ஆய்விற்கான பொருளைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் மற்றொரு முறையும் உண்டு. ஆய்வாளர் தம் மேற்பார்வையாளரோடு கலந்துரையாடி ஆய்வுக்கு உரிய பொருளைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம்.

எவ்வாறாயினும், “ஆராய்ச்சித் தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுப்

* It would be a mistake to suggest that choosing a topic is a simple process.

— C. J. Parsons, *Theses and Project Work* (London: George Allen & Unwin Ltd., 1973), p. 17

பதில் நாம் 'கொங்கு தேர் தும்பி'யாக இருத்தல் வேண்டும். இயன்றவரை இதுகாறும் பிறரால் தொடர்புபடாத துறையாக இருப்பதே வரவேற்கக் தக்கது. 'அரைத்த மாவையே அரைத்தல்' என்ற நிலை விரும்பத்தக்கதன்று”†

ஆய்வுக்குரிய தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் ஆய்வாளர் மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும். அவர் மிகப் பரந்த, பொதுப்படையான தலைப்புக்களைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடாது; மிகச் சிக்கலான தலைப்புக்களையும் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடாது. அவர் தேர்ந்தெடுக்கும் தலைப்பு தெளிவான ஒரு வரையறைக்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்; ஆய்வுக்கு வேண்டிய மூல ஆதாரங்கள் (source material) எளிதில் கிடைப்பனவாக இருக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்திற்குள் ஓர் ஆய்வுப்பட்டத்திற்கு ஆய்வேடு தர வேண்டிய கடப்பாடு உடையவர்கள் கால எல்லையைக் கருத்தில் கொண்டு தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுப்பது நல்லது. ஆய்வு எல்லையை ஒருவாறு வரையறுத்துக் கொண்டு, குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் ஆய்வினைச் செய்து முடிப்பதே சாலச் சிறந்தது ஆகும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, ஆய்வாளர் தம் ஆய்விற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கும் தலைப்பு, அவர் 'உள்ளத்தைக் கவர்வதாகவும், விரும்பிச் செய்யத் தக்கதாகவும் அமைய வேண்டும்.'‡

ஒரு தலைப்பை முடிவுசெய்து தேர்ந்துவிட்டால், உடனே அதன் தொடர்பான நூல்கள், கட்டுரைகள், குறிப்புக்கள் என அனைத்தையும் தேடித் தொகுத்து அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆய்வில் இதுவரை ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சியைக் கணித்து விட வேண்டும். தம் ஆய்வை

† மெ.சுந்தரம், 'தமிழ்: ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள்', ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள், ப. 62.

‡ ஈ. சா. விசுவநாதன், ஆய்வு நெறிமுறைகள் (சென்னை: க்ரியா வெளியீடு, 1976), ப. 15.

எங்கே தொடங்க வேண்டும் என்பது அப்போது தான் ஆய்வாளருக்குப் புலனாகும்.

ஆய்வு என்பது தொடர் ஓட்டம் (Relay race) போல. ஒருவர் விட்ட இடத்திலிருந்து நாம் தொடர வேண்டும். முன்னவர் ஓடிய பகுதியிலேயே நாமும் ஓடின் தவறாகும். அவர் வந்து தொடும் இடம் நாம் தொடங்கும் இடம் ஆகும். எனவே ஆய்வுத் தலைப்பைத்தேர்ந்ததும் முதல் வேலை, இதுவரை அத்துரையில் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சியை—வரலாற்றை முற்ற முழுக்கக் கண்டறிவதே ஆகும்.

“ஆய்வேடு என்பது அறிவியல் வழி ஆய்வு ஆகும். ஒரு சிறு பிழை கூட அதில் இருத்தல் கூடாது.”

2

ஆய்வேட்டின்
அமைப்பு

ஆய்வேட்டின் பகுதிகள்

ஓர் ஆய்வேட்டின் பகுதிகள் (The parts of a Thesis)
வருமாறு:

1. முகப்புப் பக்கம் (Title page)
2. மேற்பார்வையாளரின் சான்றிதழ் (Certificate of the Supervisor)
3. ஆய்வாளரின் வாக்குமூலம் (Statement of the Candidate)

4. நூன்முகம் (preface)
5. நன்றியுரை (Acknowledgements)
6. சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்) (Abbreviations)
7. உள்ளுறை (Table of Contents)
8. ஆய்வேட்டின் முன்னுரை (Introduction)
9. உடற்பகுதி (Body of the thesis)
10. முடிவுரை (Conclusion)
11. பின்னிணைப்புகள் (Appendices)
12. ஆய்வடங்கல் அல்லது துணைநூற்பட்டியல் (Bibliography)
13. அகர நிரல் (Index)

முன் பகுதிகள்

முகப்புப் பக்கம்

முகப்புப் பக்கத்தின் மேற்பகுதியில் முதலில் ஆய்வுத் தலைப்பு இடம்பெறும்; அடுத்து ஆய்வேட்டைப் பல் கலைக்கழகத்திற்குப் பட்டம் கருதி அளிப்பது பற்றிய செய்தி இடம்பெறும்; ஆய்வாளர் பெயர் அதன் கீழே இடம்பெற, ஆகக் கீழே ஆய்வேடு பல்கலைக்கழகத் திற்கு அளிக்கப்படும் காலம் குறிக்கப்படும்.

முகப்புப் பக்கத்தின் மையப் பகுதியில் ஆய்வேடு எப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு, எப் பட்டம் கருதி அளிக்கப்படு கிறது என்பது குறிக்கப்படும்; கீழ்ப் பகுதியில் பல் கலைக்கழகத்தின் பெயரும், ஆய்வேடு அளிக்கப்படும் திங்களும் ஆண்டும் இடம்பெறும்.

இம் முகப்புப் பக்கச் செய்திகளை அச்சில் அமைப்பது ஆய்வு நெறியில் அடிப்படையாகப் பின்பற்றப்படும் மரபாகும்.

மேற்பார்வையாளரின் சான்றிதழ்

அடுத்த பக்கத்தில் மேற்பார்வையாளரின் சான்றிதழ் இடம்பெறும்; எம். லிட்., எம் ஃபில் ஆகிய ஆய்வுப் பட்டங்களைப் பெற்றவர்களுக்கு இச்சான்றிதழ் தேவையில்லை. அவர்கள் தாமே தனிப்பட்ட முறையில் ஆய்வு செய்து, தம் ஆய்வேட்டை நேரடியாகவே பல்கலைக் கழகத்திற்கு அளிக்கலாம்.

ஆய்வாளரின் வாக்குமூலம்

அடுத்து ஆய்வாளரின் வாக்குமூலம் வைக்கப்படும். இப்பகுதியில் ஆய்வாளர் 'இவ் ஆய்வு என் முயற்சியில் உருவானதேயாகும்' என்றும், 'இதற்கு முன் எந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டத்திற்கும் இவ் ஆய்வேடு அளிக்கப் பெறவில்லை, என்றும் உறுதியளிக்க வேண்டும்.

நான் முகமும் நன்றியுரையும்.

பிறகு நான்முகமும் நன்றியுரையும் இடம்பெறும். ஆய்வேட்டிற்கு நான்முகம் அவசியம் இல்லை. ஆயின் மரபு காரணமாக, இதுவும் ஆய்வேட்டின் ஒரு பகுதியாகி விட்டது. ஆய்வேட்டின் உருவாக்கத்தில் தமக்குப் பல நிலைகளில் உதவியவர்களுக்கு நன்றி கூற ஆய்வாளருக்கு இப்பகுதி ஒரு வாய்ப்பை அளிக்கிறது. மேலும் ஆய்வேட்டுத் தொடர்புடைய—ஆனால் அதன் ஒரு பகுதி ஆக முடியாத—பொருள் பற்றிச் சுட்டவும் இப்பகுதி இடம் தருகிறது. இவ் இரு நோக்கங்களுக்காக எழுதப்படும் நான்முகமும் நன்றியுரையும் மிகச் சுருக்கமாகவே இருக்க வேண்டும்; ஓரிரு பக்கங்களுக்குள்ளாகவே அமைய வேண்டும். மிக நீண்ட நன்றியுரைகளும் பணிவுரைகளும் ஆய்வேட்டிற்குக் கூடா.

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

ஆய்வேட்டின் இடையிலோ, அடிக்குறிப்பிலோ சுருக்கக் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தியிருந்தால் அவற்றை ஆய்வாளர் விளக்குதல் வேண்டும். இவ் விளக்கம் உள்ளுறைக்கு முன்னர் அமைய வேண்டும். சுருக்கத்தின் பின்னே எப்போதும் ஒரு புள்ளி வைப்பர்.

உள்ளுறை

அடுத்து உள்ளுறைப் பக்கம் இடம்பெறும். இதில் ஆய்வேட்டின் இயல் தலைப்புகளும் அவற்றிற்கு உரிய பக்க எண்களும் குறிக்கப்படும்; ஆய்வேட்டின் முன்பகுதிகளும் இறுதிப் பகுதிகளும் அவை இடம்பெற்றுள்ள பக்க எண்களோடு குறிக்கப்படும்.

முகப்புப் பக்கத்திலிருந்தே ஒன்று, இரண்டு என வலது பக்க மூலையில் பக்க எண்களைக் குறித்துச் செல்லலாம். அல்லது உள்ளுறை முடிய உள்ள முன்பகுதிகளுக்கு வேறு தொடர் எண் கொடுத்துவிட்டு, முன்னுரை தொடங்கி ஆய்வேட்டின் பக்க எண்களைத் தொடர்ந்து வரிசையாகக் குறித்துச் செல்லலாம். முன்பகுதிகளுக்குத் தனித் தொடர் எண் தருவதானால், சிறிய உரோம எண்களைப் பயன்படுத்தலாம் (i, ii, iii, iv ...). எண்ணிடுகருவி (numbering machine) பயன்படுத்தப்படுமானால் முதலிலிருந்தே தொடர்ந்து எண் குறித்துச் செல்வது நலம்.

முதன்மைப் பகுதிகள்

ஓர் ஆய்வேட்டின் முதன்மைப் பகுதிகள் மூன்று. அவை முன்னுரை, உடற்பகுதி, முடிவுரை என்பன. ஆய்வடங்கல், பின்னிணைப்பு, அகர நிரல் போல்வன சார்புப் பகுதிகளேயாம்.

முன்னுரை

ஆய்வேட்டின் முன்னுரைப் பகுதி (The Thesis Introduction) மிக இன்றியமையாதது. அது ஆய்வுச் சிக்கலை (Research Problem) அறிமுகப்படுத்துகிறது; ஆய்வுச் சிக்கல் பற்றிய வரலாற்றுடன் தொடங்குகிறது. அடுத்துச் சிக்கலை நன்கு விளக்குகிறது; பகுத்துக் காட்டுகிறது. பின்பு தீர்வு கருதிய ஊகங்களை அல்லது கருதுகோள்களைச் (Hypothesis) சுட்டுகிறது. முடிவில் ஆய்வு மூலங்களை விளக்கி விட்டு, பின்பற்றப்படும் ஆய்வு முறைகளையும் சில பத்திகளில் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

உடற்பகுதி

ஆய்வேட்டின் உடற்பகுதி (The Body of The thesis) அதன் மையப் பகுதியாக அமைவதாகும். இப் பகுதி பல இயல்களாய்ப் (chapters) பிரிக்கப்பட்டிருக்கும்; ஒவ்வொரு இயலும் பல்வேறு உட்தலைப்புக்களால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும். இப் பகுதி புள்ளி விவரங்களையும் முடிபுக் கொள்கை விதிகளையும் பல கோணங்களில் ஆராய்ந்து நிறுவும்.

முடிவுரை

ஆய்வேட்டின் தொகுப்புரையாக (summary) அமைவதே முடிவுரையாகும். இப் பகுதியில் ஆய்வாளர் அறிவுலகிற்குத் தாம் புதுவதாகத் தந்துள்ள கொடை (contribution) பற்றிய விளக்கம் இடம்பெறும்; ஆய்வில் ஏற்பட்ட தடைகள் பற்றிய விளக்கமும், அதே துறையில் எதிர்கால ஆய்வாளர்கள் ஆராயத் தக்க சிக்கல்களும் சுட்டப்பெறும். முடிவுரை முன்னதையே திரும்பச் சொல்வது போலல்

லாமல், ஒரு மதிப்பீட்டுக் கட்டுரை போல் ஆய்வேட்டின் சுருக்கத்தை ஐந்தாறு பக்கங்களுக்குள் தர வேண்டும்.

எவ்வளவு சிறப்பாக ஆய்வு முடிபுகளை அடைந்திருந்தாலும், ஆய்வாளர் அவற்றை மிக எளிமையாகவும் பணிவோடும் கூற வேண்டும். ஏனெனில் ஆய்வாளருக்கு உண்மைக்கு அடுத்தபடி எளிமையே ஆளும் தேவதையாகும்.

பின் பகுதிகள்

பின்னிணைப்புகள் அல்லது பிற்சேர்க்கைகள்

ஆய்வேட்டின் ஆற்றொழுக்கான போக்கைத் தடை செய்யும் கடினமான சான்றாதாரங்களை இறுதியில் பின்னிணைப்பாகத் தந்து விடும் வழக்கம் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றது. பின்னிணைப்புகள் பெரும்பாலும் ஆய்வேட்டின் இறுதியில் — உடற்பகுதிக்கும் துணை நூற்பட்டியலுக்கும் இடையில் — இடம்பெறுகின்றன. சில சமயங்களில் அவை ஒரு பாகத்தின் அல்லது ஓர் இயலின் இறுதியில் அமைவதும் உண்டு.

பயனுள்ள தகவல்களை—ஆய்வேட்டில் தருவதற்கு இயலாத படி மிக விரிவாக அமைந்தவற்றை—பின்னிணைப்பில் தரலாம். எல்லோருக்கும் எளிதில் கிடைக்காத மூலச்சான்றுகளை, சான்று ஆவணங்களைப் (Documents) பின்னிணைப்பில் கொடுக்கலாம். ஆய்வோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட மூல ஆதாரங்கள் அல்லது துணையாதாரங்கள் (Raw or supporting data) நீண்ட அட்டவணைகள் (Tables), நீண்ட மேற்கோள்கள், வினாத்தாள் முறையில் (Questionnaire) பயன்படுத்திய படிவங்கள் (Forms), நேர்முகப் பேட்டிப் படிவங்கள், ஆய்வடங்கல் போல்வனவற்றைப் பின்னிணைப்பில்

சேர்க்கலாம். ஆய்வேட்டிற்கு உதவி புரியவல்ல கணித அடிப்படையிலான புள்ளிவிவரப் பட்டியல்கள், விளக்கப் படங்கள், (Charts) வரைக்கட்டப் படங்கள் (Graphs) போன்றவற்றையும் பின்னிணைப்புகளாகக் கொடுக்கலாம். பின்னிணைப்பில் தரப்படுகின்றவை ஆய்வேட்டின் ஒரு பாகமாக இருக்க வேண்டும்; ஆய்வேட்டிற்குப் புறம்பானவையாக இருக்கக் கூடாது. ஆய்வோடு தொடர்பற்ற எதனையும், அதுஎவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருப்பினும், பின்னிணைப்பில் தரக் கூடாது.

பின்னிணைப்புகள் ஆய்வேட்டின் உண்மையைச் சோதித்தறிய வாய்ப்பளிக்கின்றன; எதிர்கால ஆய்வாளர்களுக்குப் பயன்படவல்ல சான்றுகளைக் கொண்டனவாய் விளங்குகின்றன; ஆய்வாளரின் பரந்துபட்ட முயற்சியையும் உழைப்பையும் புலப்படுத்துகின்றன.

ஓர் ஆய்வேட்டில் பல்வேறு பின்னிணைப்புகள் இடம் பெற்றால், ஒவ்வொரு பின்னிணைப்புக்கும் தக்க தலைப்பினைச் சூட்ட வேண்டும்; வரிசை எண் இட வேண்டும். இவற்றை ஆய்வேட்டின் உள்ளுறையில் முறையாகக் குறிக்க வேண்டும்.

ஆய்வடங்கல் அல்லது துணைநூற்பட்டியல்

ஓர் ஆய்வேட்டின் முக்கியப் பகுதியாக ஆய்வடங்கல் கருதப்படுகிறது. இதில் ஆராய்ச்சியுடன் தொடர்புடைய நூல்களும், கட்டுரைகளும், பிற சான்று மூலங்களும் அடங்கும்.

ஆய்வடங்கல் செயல்துணை ஆய்வடங்கல் (Working Bibliography), இறுதிநிலை ஆய்வடங்கல் (Final Bibliography) என இரு வகைப்படும்.

செயல்துணை ஆய்வடங்கல் ஆராய்ச்சியின் தொடக்கத்தில் உருவாக்கப்படுவதாகும். அதுவே ஆய்வின் முன்னோடி (Pilot of Research) ஆகும். ஆய்வாளர் தம் ஆய்வைத் தொடர்வதற்கும், ஆய்வுச் சிக்கலைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் அது பயன்படும். செயல்துணை ஆய்வடங்கல் பட்டியல் ஆய்வு வளர வளர விரிந்து கொண்டே செல்லும், ஆய்வுக்குப் பயன்படக் கூடிய நூல்களும் கட்டுரைகளும் பிறவும் இப் பட்டியலில் மேலும் மேலும் சேர்க்கப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும். பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டவற்றுள் ஆய்வுக்குப் பயன்படாதனவும் தொடர்பில்லாதனவும் உடனுக்குடன் நீக்கப் பெறும்.

இறுதிநிலை ஆய்வடங்கல், ஆய்வேட்டை எழுதி முடித்த பிறகு உருவாக்கப்படுவதாகும். அதன் பயன் இரண்டு,

1. ஆர்வமுடைய வாசகர் மேலும் இதே ஆய்வைத் தொடர விரும்பும்போது, அவருக்கு இவ் இறுதிநிலை ஆய்வடங்கல் உறுதுணையாய் அமையும்.
2. மேலும் ஆய்வேட்டில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களும் மெய்மைகளும் சரிதானா என்று சோதித்து அறியவும் இவ் இறுதிநிலை ஆய்வடங்கல் உதவியாகும்.

செய்துள்ள ஆய்வின் ஆழத்தையும் விரிவையும் உணர்த்துவதன் வாயிலாக ஆய்வேட்டின் சிறப்பை மிகுவிக்கவும் இவ் ஆய்வடங்கல் பயன்படும் என்பர். ஆய்வின் இளம் ஆய்வாளர் சிலர் தமது கல்விப் பரப்பைப் பகட்டிக் கொள்வதற்காகவும் ஆய்வேட்டின் அளவை மிகுத்துக் காட்டவும் இதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இங்ஙனம் பயன்படுத்துவது முறையன்று என்பர்.

இறுதிநிலை ஆய்வடங்கலை நான்கு முறைகளில் உருவாக்கலாம்:

1. நூல்கள், கட்டுரைகள், ஆய்வேடுகள் முதலியன அடங்கிய ஒரே பட்டியலாக (a single list) உருவாக்குவது முதல் முறை, இது மிக எளியது, அழகிய தோற்றம் உடையது; எனினும் அத்துணைப் பயன்படுவதன்று; ஆய்வின் ஆழத்தை உணர்த்துவதன்று.

தேர்ந்தமை ஆய்வடங்கல் (Select Bibliography) என்பது மற்றொரு முறையாகும். சிறிய பட்டியலாக ஆயத்தப்படுத்தி விட்டால், அது தேர்ந்தமை ஆய்வடங்கல் ஆகி விடாது. ஆய்வாளர் தாம் படித்தவற்றுள் மிகச் சிறந்த, பயனுள்ள, நெருங்கிய தொடர்புடைய நூல்களை மட்டுமே இவ் ஆய்வடங்கலில் தொகுத்துத் தர வேண்டும். அந்நூல்கள் அனைத்தையும் ஆய்வாளர் அடிக்குறிப்பில் சுட்டிக் காட்டவில்லை என்றாலும், அவர் அவற்றைப் படித்து ஆய்வுக்கு ஏதேனும் ஒரு வகையில் பயன்படுத்தியிருக்க வேண்டும். இத்தகைய பட்டியலில் நூல்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் குறை நேர வாய்ப்புண்டு.

3. இறுதிநிலை ஆய்வடங்கல் பற்றிய மூன்றாவது முறை மேற்கோள்களை வகைப்படுத்துவதாகும். மூல நூல்கள், துணைநூல்கள், இணைநூல்கள் (Primary, secondary and tertiary sources) எனப் பகுப்பதும்; நூலாக வெளியிடப்பட்டவை, வெளியிடப்படாதவை அல்லது அச்சேறியவை, கையெழுத்துப் படியாக உள்ளவை (Published and unpublished, Printed and manuscript) எனப் பகுப்பதும்; நூல்கள், இதழ்கள், கட்டுரைகள், அறிக்கைகள், துண்டு வெளியீடுகள் முதலியன (Books, reports, articles, pamphlets) பகுப்பதும் என இது பலவகைப்படும்.

4. 'ஆய்நெறி ஆய்வடங்கல்' (Critical Biblio-

graphy) என்பதே சிறந்த முறையாகும். 'குறிப்புரை எழுதிய ஆய்வடங்க' லாக (Annotated Bibliography) விளங்குவது இன்னும் சிறப்பு. ஒவ்வொரு தலைப்பின் கீழும் ஆய்வாளர் தம் குறிப்புரையை எழுதி வைப்பது இதன் சிறப்பு. இக் குறிப்புரைகள் சுருக்கமும் செறிவும் வாய்ந்தனவாகவும், சிறப்புக்களைக் குறிப்பால் புலப்படுத்துவனவாகவும், தகவல் நிறைந்தனவாகவும், படிக்கத்தக்கனவாகவும் இருக்கவேண்டும்.

ஆய்வடங்களின் வடிவம், அளவு, வைப்பு முறை போல்வன ஆய்வின் முறைமை அல்லது சிக்கலுக்கு ஏற்பவே அமைய வேண்டும். எவ்வகையான ஆய்வடங்களும் தன்னளவில் நிறைவுடையதாக, ஆய்வுச் சிக்கலுடன் தொடர்புடையதாக, முழு விவரங்கள் அடங்கியதாக, வாசகருக்கு நிறையத் தகவல் அளிப்பதாக, அகரவரிசைப்படி அமைந்ததாக இருக்க வேண்டும்.

அகர நிரல்

ஆய்வேட்டின் ஒவ்வொரு பகுதியுமே இன்றியமையாததாகும். அதன் ஒரு பகுதியைப் படிப்பவர், முழுப் பகுதியையுமே படிக்க விழைவார். எனவே ஆய்வேட்டின் இறுதியில் ஓர் அகர நிரல் இருப்பின் பெரிதும் பயனுள்ளதாய் இருக்கும் என்பர். ஆய்வாளர் முழுநீள அகர நிரலைத் தரவில்லை என்றாலும், 'பெயர் நிரல்' என்றும் 'பொருள் நிரல்' என்றும் பிரித்துக் கொண்டு, முக்கியமான சில பெயர்களையும் கலைச்சொற்களையும் மட்டும் அகர வரிசைப் படுத்தித் தரின் போதுமானதாகும்.

“ஆய்வு என்பது இறைவனைப்
போல முதலும் முடிவும் அற்றது.
அதன் இடை வரும் நாம் மற்ற
வர்களுக்கு மிகவும் கடமைப்
பட்டிருக்கிறோம் என்பதை மறக்
கக் கூடாது. ”

3

அடிக்குறிப்புகள் (Footnotes)

அடிக்குறிப்பு இடும் முறை

ஆய்வாளர் தம் ஆய்வேட்டில் பயன்படுத்தியுள்ள
தோற்றுவாய்களுக்கு (Sources) நன்மதிப்பும் தனிச்
சிறப்பும் அளிக்க விரும்புகிறார். இந்நிலையில் அவர்க்கு
அடிக்குறிப்பு இடும் முறை (Footnoting) கைகொடுக்

கின்றது.‡ அறிவு வளர்ச்சியும் தொடர்ச்சியுமே ஆய்வின் பயன் ஆதலின் ஆய்வாளர் பிறருடைய எழுத்துக்களின் பயனைப் பெரிதும் அடைகிறார்; தம் சொந்தக் கருத்துக்களுக்கு மிகுந்த அழுத்தமும் ஆதரவும் நல்கவும், தமக்கு மாறான கருத்துக்களை மறுத்துரைக்கவும் அடிக்குறிப்புகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்.

அடிக்குறிப்பின் பயன்கள்

கீழ்க்குறிக்கப்படுவது போல அடிக்குறிப்புகளின் பயன் (Use of Footnotes)பலவாகும்.

1. பிறரிடமிருந்து பெறப்பட்ட மெய்மைகள்(facts), கருத்துக்கள் (ideas) ஆகியவற்றை அறிவிக்க அடிக்குறிப்புகள் பயன்படும்.
2. வாசகர் அடிக்குறிப்புகளில் தரப்பெற்றுள்ள சான்றாதார மூலங்களைத் தேடிப் படித்து, மேற்கொண்டு விவரங்களை அறிந்து கொள்ளலாம்.
3. ஆய்வேட்டின் உடற்பகுதியில் சேர்க்கும் அளவு இன்றியமையாதனவல்லாத—ஆனால் ஆய்வோடு தொடர்புடைய—கருத்துக்களைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்கு அடிக்குறிப்புகள் உதவும்.
4. வெளிப்படையான மறுப்பை அல்லது முரண்பாட்டைத் தெளிவுபடுத்த அடிக்குறிப்புகள் பயன்படும்.
5. ஆய்வேட்டின் பிற இயல்களுடன் மாட்டெறி

‡ Footnoting is a common method of giving credit to sources used in the research paper.

வதற்கு, எதிர்குறிப்பாக (Cross-reference) அடிக்குறிப்புகள் பயன்படும்.

6. ஒரு மேற்கோள் அல்லது காட்டு எங்கிருந்து எடுக்கப் பெற்றது எனச் சுட்டுவதற்கு அடிக்குறிப்புகள் தேவைப்படும்.
7. ஆய்வாளர் தம் சொந்தக் கருத்தினைப் பிறரது கருத்தினின்றும் வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்கும், பிறர் தாக்காமல் தம்மைத் தாமே காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கும் அடிக்குறிப்புகள் உதவி செய்யும்.
8. ஆய்வுச் சிக்கலின் பரந்த சூழல்களைப் படிப்பவர் உய்த்துணர்ந்துகொள்ள அடிக்குறிப்புகள் பயன்படும்.

அடிக்குறிப்பு அமைய வேண்டிய இடம்

அடிக்குறிப்புகள் ஆய்வேட்டில் பொதுவாக மூன்று இடங்களில் அமைய வாய்ப்புண்டு அவையாவன:

1. ஆய்வேட்டின் எந்தப் பக்கத்தில் மேற்கோள் எடுத்தாளப்படுகின்றதோ, அந்தப் பக்கத்தின் கீழேயே அதற்கான அடிக்குறிப்பையும் அமைத்தல்.
2. ஆய்வேட்டின் ஒவ்வொரு இயலின் (chapter) இறுதியிலும் அடிக்குறிப்புகளை அமைத்தல்.
3. ஆய்வேட்டின் உடற்பகுதியை அடுத்து—அனைத்து இயல்களின் முடிவில்—அடிக்குறிப்புகளை அமைத்தல்.

இவற்றுள் அந்தந்தப் பக்கத்தின் கீழே அடிக்குறிப்பு அமைவதையே பெரும்பாலான அறிஞர்கள் விரும்பு

கின்றனர். 'அடிக்குறிப்பு' (footnote) என்னும் பெயரையே அவர்கள் தம் கருத்துக்கு அரணாகக் காட்டுகின்றனர்.

அடிக்குறிப்பு இடும்போது

சிந்திக்க வேண்டிய கருத்துக்கள்

அடிக்குறிப்புகளை மிகவும் எவ்விடத்தில் சிந்தித்துத் தேர்ந்தெடுத்துப் போட வேண்டும். இளம் ஆய்வாளர் அடிக்குறிப்புகள் தருவதில் எதனை, எந்தஅளவு, எவ்வாறு என்னும் நான்கு பகுதிகளைச் சிந்திக்க வேண்டும் என்பர்.

1. மிக நன்றாக அறியப்பட்ட கருத்து வேறுபாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட, பலராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு விட்ட மெய்ம்மைகளுக்கு அடிக்குறிப்பு தேவையில்லை. சிலர் 'சூரியன் கிழக்கில் உதிக்கும்' என்று எழுதி, அதற்கும் கூட அடிக்குறிப்புப் போடுகிறார்கள். 'சிலப்பதிகாரம் முத்தமிழ்க் காப்பியம்', 'தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களில் காலத்தால் முற்பட்டவர் இளம்பூரணர்' — இவை போல இன்று பலராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு விட்ட மெய்ம்மைகளுக்கு அடிக்குறிப்பு தேவையில்லை.
2. அடிக்கடி வந்த பல பதிப்புகள் உளவாயின், அவற்றுள் சிறந்த, செம்மையான, பிழையற்ற, தக்காரால் பதிப்பிக்கப்பட்ட ஒன்றையே (scholarly edition) தேர்ந்தெடுத்து மேற்கோள் காட்ட வேண்டும்.
3. வெளியிடப்பட்டுள்ள நூல்களை மேற்கோளாகக் காட்டுவதே சிறப்பு. ஆய்வேடுகள் கையெழுத்துப் படிகள், கடிதங்கள், நாட்குறிப்புகள் போல்வன

வற்றை வேண்டுமேல் வெளியிடப்படாத நிலையிலும் மேற்கோளாக எடுத்தாளலாம்.

4. ஒரே கருத்தை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அறிஞர்கள் கூறியிருந்தால், அவர்களுள் காலத்தால் முற்பட்ட வரது கருத்தையே எடுத்துக்காட்ட வேண்டும் ஏனெனில் முன்னையவரைப் பின் வந்தவர்கள் பின்பற்றியிருப்பர் ஆதலால், அம் முன்னையவருக்கு நாம் உரிய மதிப்பைத் தரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

5. ஆய்வேட்டின் உடற்பகுதியில் உள்ளதையே மீண்டும் அடிக்குறிப்பில் தரவேண்டா.

6. ஆய்வாளர் தரும் எடுத்துக்காட்டு மிக நீளமானதாகவும், கருத்து வேறுபாட்டிற்கு இடமளிப்பதாயும் இருந்தால், அதனைப் பின்னிணைப்பில் கொண்டு போய் விடுவது நலம்.

எந்த இடத்தில், எப்பொழுது அடிக்குறிப்பு போட வேண்டும் என்பது அடுத்து முக்கியமான பகுதியாகும்.

1. ஆய்வாளர் தம் கருத்துரைகளுக்கு அரணாக அமையும் வகையில் மேற்கோள்களை எடுத்தாள வேண்டும்.

2. அப்படியே தரப்படினும், பொழிப்புகளாகத் தரப்படினும் எல்லா மேற்கோள்களுக்கும் அடிக்குறிப்பு இட வேண்டும்.

3. ஒவ்வொரு நேரான மேற்கோளும் அடிக்குறிப்பில் சுருக்கமாகவும் முழுமையாகவும் இன்னொருடையது என அறிவிக்கப்பட வேண்டும். ஆராய்ச்

சீக்கும், யாருடையது என அறிந்து கொள்வதற்கும் இது இன்றியமையாதது.

4. கருத்து வேறுபாடு உள்ள இடங்களில் புறனடையான கருத்துக்களைச் சுட்டும் இடங்களில் அடிக்குறிப்புகள் காட்டுதல் இன்றியமையாதது என்பர்.
5. ஆய்வேட்டின் தலைமைக் கருத்து ஓட்டத்துடன் பெரிதும் தொடர்பற்றதாயினும், பயனுள்ள கூடுதல் தகவல்கள் கிடைக்குமானால், அவ் இடங்களில் அடிக்குறிப்புகளைக் கொடுக்கலாம்.

விழிப்பான வாசகர் மேலும் மேலும் தகவல் கிடைக்குமா என்று தான் நாடுவார். ஆதலின் தேவைப்படும் இடங்களில் எல்லாம் தவறாமல் அடிக்குறிப்புகளைக் கொடுத்து விடுதல் நல்லது.

மிக அதிகமான அடிக்குறிப்புகள் அல்லது மிகக் குறைவான அடிக்குறிப்புகள் இரண்டும் தவிர்க்க வேண்டியவை ஆம். முன்னது ஆய்வாளர் தம் கல்விப் பெருமையைத் தம்பட்டமடிப்பதாய் (pedantism) முடியும்; பின்னது கருத்துத் திருட்டாக (plagiarism) முடியும். ஆதலின் ஆய்வாளர் அடிக்குறிப்புகளை அளவறிந்து கையாள வேண்டும்; அடிக்குறிப்புகள் மிகுதியாக இருக்கவும் கூடாது; மிகக் குறைவாகவும் இருக்கக் கூடாது. 'உப்பமைந்தற்றால் புலவி அதுசிறிது, மிக்கற்றால் நீள விடல்,' (குறள்: 1302) என வள்ளுவர் புலவிக்குக் கூறிய உவமை, அடிக்குறிப்பு இடுதலுக்கும் பொருந்துவதாகும்.

அடிக்குறிப்பு கொடுத்தலைக் கூடிய வரை துணைப் பகுதியாகவே கொள்ள வேண்டும்; அதனையே முதன்மை ஆக்கிவிடக் கூடாது. அடிக்குறிப்பு போட

வேண்டும் என்பதற்காக அல்லாமல், இன்றியமையாமை கருதியே அடிக்குறிப்பினைப் போட வேண்டும்.

அடிக்குறிப்புகளைச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும், முழுமையாகவும் பிழையின்றியும் தரவேண்டும் ஒரு நூலை முதன்முதலில் ஆய்வேட்டில் எடுத்துக் காட்டும் போது, அந்நூலைப் பற்றிய கீழ்க்காணும் விவரங்கள் அடிக்குறிப்பில் இடம்பெற வேண்டும்:

1. ஆசிரியர் பெயர்
2. நூலின் முழுத் தலைப்பு
3. நூல் வெளியிடப்பட்ட இடம்
(அச்சான இடம் அன்று)
4. வெளியீட்டாளரின் பெயர்
5. வெளியான ஆண்டு
6. மேற்கோள் காட்டியுள்ள பக்கத்தின் எண்

எடுத்துக்காட்டு

வ. சுப. மாணிக்கம், ஒப்பியல் நோக்கு (சிதம்பரம்: மணி வாசகர் நூலகம், 1978), ப. 106.

முதன்முதலில் அடிக்குறிப்பில் கையாளும்போது சான்றுமூலம் பற்றிய குறிப்புகள் விரிவாக இடம்பெற வேண்டும். அடுத்தடுத்து ஒரே நூலிலிருந்து. அடிக்குறிப்புகளைக் கையாளும் போதுசுருக்க முறையில்— நூல் வெளியிடப்பட்ட இடம், வெளியீட்டாளரின் பெயர், வெளியான ஆண்டு ஆகியவற்றை நீக்கி— காட்டினால் போதுமானது.

எடுத்துக்காட்டு

வ. சுப. மாணிக்கம், ஒப்பியல் நோக்கு, ப 121.

அடிக்குறிப்புகளை மிகக் கவனமாகப் பிழையின்றிச் சரி பார்க்க வேண்டும். ஏனெனில் அடிக்குறிப்பில் நேரும் சிறுபிழை, ஆய்வாளரின் கல்வித் தரத்தையும் பண்புத் திறத்தையும் குறைத்து மதிப்பிடத் தூண்டும்.

அடிக்குறிப்பு முன் மாதிரிகள்

ஆய்வேட்டில் அடிக்குறிப்புகள் அமைய வேண்டிய முறைக்குச் சில பொதுவிதிகள் உள்ளன. ஆய்வாளர் இவ்விதிகளை அறிந்து கையாண்டால், அவரது ஆய்வேட்டின் தரம் உயரும்.

1. முதன்முதலாக ஒரு நூலிலிருந்து சான்று காட்டினால் ஆசிரியர் பெயர், (அடிக்கோடிட்டு அல்லது தடித்த எழுத்தில்) வெளியிடப்பட்ட இடம், வெளியீட்டாளர் பெயர், வெளியான ஆண்டு, பக்க எண் என்ற வரிசையில் அமைத்திடுக.

எடுத்துக்காட்டு

ஆ. பழநி, அன்னி மகள் (காரைக்குடி: எழில் வெளியீட்டகம், 1978)ப., 72.

பல பக்கங்கள் ஆயின் பக். என்றும், ஒரே பக்கத்தில் உள்ளதெனில் ப. என்றும் போடுவது நலம். தேவைப் படி ஆண்டுக்கு முன்னால் முதற்பதிப்பு, இரண்டாம் பதிப்பு என்றும் சுட்டலாம்.

எடுத்துக்காட்டு

பாரதிதாசன், அழகின் சரிப்பு (இராமச்சந்திரபுரம்: செந்தமிழ் நிலையம், பதினான்காம் பதிப்பு 1978), ப. 5.

சில நூல்களில் வெளியிட்ட ஆண்டு இராது; சிலவற்றில் தமிழ் ஆண்டே குறிக்கப்பட்டிருக்கும். தே. இ.

(தேதி இல்லை) ஆ. இ (ஆண்டு இல்லை) என இவற்றைச் சுட்டி விடலாம்.

2. மேலே கண்ட நூலிலிருந்தே அடுத்த அடிக்குறிப்பும் எடுத்தாளப்பட்டால் Ibid எனப் போடுவது ஆங்கில மரபு. தமிழில் ஷ எனன்று போட வேண்டும்.

3. ஒரே நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டாலும், இடைவெளி விட்டு வேறு சில அடிக்குறிப்புகளுக்குப் பிறகு, முற்குறிப்பிட்ட நூலிலிருந்து மீண்டும் எடுத்துக்காட்ட நேர்ந்தால் Op. Cit. என்று போடுவது ஆங்கில மரபு. தமிழில் மு. நூ. (முற்காட்டிய நூலிலிருந்து) என்று போடலாம்.

எடுத்துக்காட்டு:

அப்துல் ரகுமான், மு. நூ., ப 27.

முற்காட்டிய அதே பகுதி, அதே பக்கம் எனில் மு. ப. (loc. cit.) எனப் போடுவது மரபு.

4. ஒரு நூலுக்கு இரண்டு ஆசிரியர்கள் எனில் கீழ்வருமாறு குறிப்பிடுவர்:

க.முத்துச்சாமி.&ஆ.முத்தையா, சிலம்பில் அவலம் (குருவித்துறை: அன்றில் பதிப்பகம், 1978),ப.94.

5. நூலின் ஆசிரியர்கள் பலர் எனில் முதற் பெயருடன் 'மற்றும் பலர்' எனக் குறிப்பிட்டால் போதும்.

ந. சஞ்சீவியும் மற்றும் பலரும் எனக் குறித்துப் பின்பு நூற்பெயர் முதலிய குறிப்புகளைச் சுட்ட வேண்டும்.

6. எடுத்தாளப்படும் நூலிற்குப் பல பாகங்கள்

இருப்பின், இன்ன பாகம் என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

கல்கி (புனைபெயர்), பொன்னியின்செல்வன், பாகம் II (சென்னை:மங்கள நூலகம், 1968), பக் 103-105.

7. எடுத்தாளப்படும் நூல் மொழிபெயர்ப்பாக அல்லது பலர் எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக இருப்பின் அவற்றை வளைவு அடைப்புக்குறியில் தெளிவாகக் குறிப்பிடவேண்டும்.

சிவராம காரந்த், மண்ணும் மனிதரும், டி. பி.சித்தலிங்கையா (மொ. பெ.), (புதுதில்லி: சாகித்திய அகாதெமி, 1975), ப. 110.

ச.வே. சுப்பிரமணியன் (பதி.), ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள் (சென்னை: உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், 1975), ப. 61.

மொ. பெ. என்னும் சுருக்கக் குறியீடு மொழிபெயர்ப்பாளரையும், பதி. என்னும் சுருக்கக் குறியீடு பதிப்பாசிரியரையும் குறிக்கும்.

8. தொகுப்பு நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரை ஒன்றிலிருந்து மேற்கோள் எடுத்திருப்பின் கீழ்வரும் முறையைப் பின்பற்றுவர்:

தி. ஜானகிராமன், 'சிறுகதை எழுதுவது எப்படி?' மகரம் (தொகுப்பாசிரியர்), எழுதுவது எப்படி? (சென்னை: பழனியப்பா பிரதர்ஸ், 1969), பக். 92—100.

கட்டுரைத் தலைப்புக்கு மட்டும் அடிக்கோடு இடுதல் வேண்டும்.

9. ஏதேனும் இதழிலிருந்து மேற்கோள் எடுத்தால் பின்வருமாறு அமைப்பர்:

மு.அருணாசலம், 'பதிற்றுப்பத்தின் கடவுள்வாழ்த்து' புலமை, தொகுதி 3, பகுதி 4 (சென்னை: அக்டோபர்-டிசம்பர் 1977), பக். 346-351.

இங்கு கட்டுரைத் தலைப்புக்கும், இதழுக்கும் அடிக் கோடு இடப்பட்டுள்ளது. கட்டுரைக்கு மட்டும் அடிக் கோடு இடுவது அமையும் என்பாரும் உள்ர்.

10. மற்றும் சில முறைகள்:

i) கவிதை நூல்களாயின்:

புறம். 76: அடி 1—2

ii) மொழியியல் அறிஞர் டாக்டர் முத்துச் சண்முகனாருடன் உரையாடிய போது பெற்ற கருத்து (சனவரி 26, 1979).

iii) சைவ சமயச் சான்றோர் க. வஜ்ரவேலு முதலியார் மதுரைத் திருவள்ளுவர் கழகத் தின் சார்பில் நிகழ்த்திய பெரியபுராணச் சொற்பொழிவின் போது கேட்ட கருத்து (செப்டம்பர் 30, 1979).

iv) சுப. அண்ணாமலை, சங்க இலக்கியத்தில் கலையும் அறிவியலும் (நூல் வடிவில் வெளியிடப் பெறாத எம். லிட். பட்ட ஆய்வேடு), மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், 1957), ப. 79.

v) அகிலன் 22-4-1978-இல் ஆய்வாளருக்கு எழுதிய கடிதத்திலிருந்து.

“ஓர் இளம் ஆய்வாளர் தம் மைத் தொல்காப்பியர் என்றும், மார்க்ஸ் என்றும், ஜான்சன் என்றும் மிகைபட நினைத்துக்கொண்டு விடுகிறார். ஆய்வுத் துறையில் நுழைபவர் முதலிலேயே இத் துணைப் பேரவாக் கொள்வது ஆபத்தானது.”

4

மேற்கோள்கள் (Quotations)

மேற்கோள்களின் பயன்

பிற நூல்களிலிருந்து மேற்கோள் காட்டுதல் என்பது ஆய்வேடுகளில் தேவையானதும் பொதுவானதும் ஆகும். மேற்கோள்கள் இரு நிலைகளில் பயன்படுகின்றன:

- 1 முன்னரே கூறப்பட்டவை என்பதனால்—இப் போதைய ஆய்வுடன் தொடர்புடையவை என்பதனால்—அவை எடுத்தாளப்படலாம்.
2. ஒரு கருத்தை அல்லது மெய்ப்பொருளை மறுக்கும் நிலையிலும், அக்கருத்திற்கும் அல்லது மெய்ப்பொருளை மைக்கு அரணாகும் நிலையிலும் அவை எடுத்தாளப்படலாம்.

மேற்கோள்களை ஆளும்போது

கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நெறிமுறைகள்

மேற்கோள்களின் பயன் யாதாயினும் அவை எடுத்துக் காட்டுகளே. அவை மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்டவரின் கருத்துகளேதவிரப் பிறிதில்லை. எனவே ஆய்வேடுகளில் மேற்கோள்களின் எண்ணிக்கை கூடியவரை குறைக்கப்பட வேண்டும்; மேற்கோள்கள் அடுத்தடுத்து வரும் பாங்கு தவிர்க்கப்படவேண்டும். மிகுதியாக மேற்கோள்களை எடுத்தாளுவதாலோ, அடிக்கடி மேற்கோள்கள் காட்டுவதாலோ ஓர் ஆய்வேடு சிறந்ததாகிவிடாது என்பர்.*

தனி ஒருவர் திறன் பற்றிய ஆய்வுகள் (எ-டு: 'ஜவஹர் லால் நேருவின் அரசியற் கருத்துகள்') தனிநூல் ஆய்வுகள் (எ-டு, 'சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கை') போல்வனவற்றில் அடிக்கடி மேற்கோள் காட்ட வேண்டியிருக்கும். இத்தகைய ஆய்வுகள் நீங்கலாக, பிற ஆய்வுகளில் எல்லாம் மேற்கோள்கள் அளவறிந்து கையாளப்பட வேண்டும் என்பர். புதுமைப்பித்தன் 'பூசணிக்

*In general the student should beware of quoting too much or too often; a long series of quotations loosely strung together does not make a good thesis.

காய் அம்பி' என்னும் சிறுகதையில் எள்ளல் குறிப் போடு, “தமிழ்நாட்டில் மேற்கோள் இல்லாத ஆராய்ச்சிப் புஸ்தகமும் பருப்பில்லாத கலியாணமும் உண்டா?”† என எழுதியுள்ளமை இங்கு நினைவு கூரத் தக்கது.

மிக அதிகமான, மிக நீண்ட மேற்கோள்கள் ஆய்வேட்டைக் கடினமாக்குகின்றன; அதன் தரத்தையும் நன்மதிப்பையும் குறைக்கின்றன. மிகுதியான மேற்கோள்களை எடுத்தாளும்—அடிக்கடி மேற்கோள்களை எடுத்தாளும் ஆய்வாளர் சொந்தச் சிந்தனையற்றவராகக் கருதப்படுகிறார்; வெறும் தொகுப்பாளராகக் காட்சியளிக்கிறார். ஆய்வேடு தம் சொந்தப் படைப்பாக விளங்க வேண்டும்—தம் தனி முயற்சியில் உருவானதாக இருக்க வேண்டும்—என்பதை ஆய்வாளர் எந்த நிலையிலும் மறந்துவிடக் கூடாது. எனவே நேர்முக, மறைமுக மேற்கோள்கள் அனைத்தும் மிகச் சலவாகவே இருக்க வேண்டும் என்பது முக்கியமாகும்.

ஆய்வாளர் எடுத்தாளும் மேற்கோள்கள் மிகச்சிலவாகவும், சுருக்கமானவையாகவும், ஆய்வேட்டுக் கருத்துடன் ஒட்டிய உறவுடையனவாகவும் இருக்க வேண்டும். அவர் ஆய்வேட்டின் பக்கத்தை நிரப்புவதற்காகவோ, வெறும் பகட்டுக்காகவோ, மேற்கோள்களை எடுத்தாளக்கூடாது; பொருத்தமான இடங்களில் மட்டும் மிக இன்றியமையாத மேற்கோள்களைக் காட்டிச் செல்ல வேண்டும். பொதுவாக அரைப்பக்கத்திற்கு மேல் வரும் மேற்கோள்களைத் தவிர்ப்பதை ஒரு விதியாகவே ஏற்க வேண்டும். ‘மேற்கோள் உப்புப் போல் இருக்க வேண்டுமே தவிர, அதுவே உணவாகி விடுதல் கூடாது’‡ என்பர் அறிஞர்.

† புதுமைப்பித்தன், புதித ஓளி (மதுரை: மீனாட்சி புத்தக நிலையம், நான்காம் பதிப்பு 1978,) ப.177

‡ தி. அ. சொக்கலிங்கம், விசிறி மடிப்பு (சென்னை நியூ செஞ்சரி பக்ஷவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், 1978), ப 41

மேற்கோள் முன்மாதிரிகள்

மேற்கோள்களை ஆளும்போது ஆய்வாளர் பின்பற்ற வேண்டிய சில நெறிமுறைகள் உள்ளன. அவற்றுள் இன்றியமையாதன வருமாறு:

1. ஒவ்வொரு மேற்கோளும் எங்கிருந்து பெறப்பட்டது என்பதைச் சுட்ட வேண்டும். மேற்கோளாக எடுத்தாளும் பகுதியை இரு மேற்கோள் குறிகள் (Double quotation mark) அமைத்தல் வேண்டும்.

“சங்கயிலக்கியம் 1862 அகப்பாடல் உடைய காதலிலக்கியம். ஒவ்வொரு பாடலிலும் ஆண் பெண் உள்ளங்கள் உள்ளன. இப்பாடல்களைக் கற்பவர் 3724 காதல் உள்ளங்களைப் பற்றிய அறிவு பெறுவர்.”

—வ. சுப. மாணிக்கம், தமிழ்க் காதல் (சென்னை பாரிநிலையம், 1962), ப. 469.

2. மேற்கோளுக்குள் மேற்கோள் வரும்போது முன்னதற்கு இரட்டைமேற்கோள் குறியும், பின்னதற்கு ஒற்றை மேற்கோள் குறியும் இடவேண்டும்; இரண்டாவது மேற்கோளை முதலாவதிலிருந்து பிரித்துக் காட்ட வேண்டும்.

“... இப்படிப்பட்ட கதைகளின் ஆசிரியராகிய ஜெயகாந்தன் ‘எனது கதைகள் பொதுவாகப் பிரச்சனைகளின் பிரச்சனை’ என்று கூறுவது முற்றிலும் பொருத்தமே.”

—மு. வரதராசன், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (புதுதில்லி: சாகித்திய அக்காதெமி, 1972), ப. 290.

3. மேற்கோளைத் தேவைப்படும் அளவு—ஒரு கருத்தை வலியுறுத்தவோ, மறுக்கவோ உதவும் அளவு—

மிகச் சுருக்கமாகவே தர வேண்டும். சிறிய மேற்கோளே மிகச் சிறந்த மேற்கோள் என்று கூறுவர். (The best quotation is a short one). மேற்கோள்களை மிகுதியாகப் பெய்து, சொந்தக் கருத்தே இல்லையோ என்ற நிலையை உருவாக்கி விடுதல் தவறு. ஆய்வாளர் தாம் ஒரு கருத்தைக் கூற முற்பட்டு, அதை வலியுறுத்த இடையில் மேற்கோளைக் கையாளலாமே தவிர, 'மேற்கோளுக்காக மேற்கோள் காட்டுதல்' என்பது தவறாகும். சிறப்பான மேற்கோள் ஆட்சிக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு வருமாறு:

“கும்மியடித்தல்” போன்ற சொல்லே ‘கொப்பி கொட்டுதல்’வும் எனலாம். திருத்தக்கதேவர் சீவக சிந்தாமணியில் ‘குடங்கையாற் கொம்மை கொட்டுவ போன்ற’ (காந்தர்வ: 37) என்று உள்ளங்கையால் தட்டுதலைக் குறிப்பிடுகிறார். கொம்மை கொட்டுதல், கொப்பி கொட்டுதல், கும்மிகொட்டுதல் என்ற தொடர்கள் ஒன்றினொன்று இயைபுடையவாதல் காணலாம்.”

—தமிழண்ணல் (இராம. பெரியகருப்பன்), பிறை தொழும் பெண்கள் (மதுரை: சோலை நூலக வெளியீடு, 1975), ப. 11.

4. மேற்கோளைப் பிற பகுதியினின்றும் வேறு படுத்தி—வரியின் நீளத்தைச் சுருக்கியோ, வரிக்கு வரி இடைவெளியைக் குறைத்தோ, அச்சிலாயின் வேறு வகையான எழுத்துக்களில் கோத்தோ— அமைப்பது வழக்கம்.

“கிராமவாசிகளின் கூட்டமொன்றில் கதைப் பாட்டு ஒன்றைப் பாடப் போகும் ஒருவர் பாடும் அவையடக்கத்தை கேளுங்கள்:

பாடறியேன் படிப்பறியேன்—பள்ளிக்கூடம் நானறியேன்
ஏடறியேன் எழுத்தறியேன்—எழுத்துவகை நானறியேன்
ஏட்டிலே எழுதவில்லை—எழுதநான் படிக்கவில்லை
'வாயிலே வந்தபடி—வகையுடனே நான் படிப்பேன்'

யாரும் எழுதியதைப் படிக்காமல், தாம் பாடியதையும் எழுதி வைக்காமல், தம் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக மக்களால் பாடப் பெற்ற வாய்மொழிக் காவியங்கள் எண்ணற்றவை. அவைகளே பின்வந்த உலக மகாகாவியங்களுக்குத் தாயெனலாம்.”

—செ. அன்னகாழு, ஏட்டில் எழுதாக் கவிதைகள் (திருநெல்வேலி: சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், மூன்றாம் பதிப்பு 1966), ப. 8.

5. குறிப்பிட்ட சில வரிகளைத் தொடர்ச்சியாக மேற்கோள் காட்டாமல், ஆய்வேட்டுக் கருத்திற்கு அரண் செய்யும் வகையில் சில வரிகளை இடையில் விட்டு விட்டு மேற்கோள் காட்டுவதும் உண்டு. அப்போது விடுபட்ட பகுதியைக் குறிக்க மூன்று புள்ளிகள் (...) இட்டுக்காட்ட வேண்டும்.

“உலகப் பிரசித்தி பெற்ற நூல்கள் பிற மொழிகளில் மிகப் பலவாயுள்ளன. அவைகளை நமது தாய்மொழியில் பெயர்க்க வேண்டுவது இன்றியமையாததாகும்....அவைகளையெல்லாம் தமிழில் மொழி பெயர்த்தாலன்றித் தமிழ் மக்கள் அவற்றைக் குறித்து யாதும் தெரிந்துகொள்ள இயலாது.

—எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, இலக்கிய விளக்கம் (சென்னை: தமிழ்ப் புத்தகாலயம், இரண்டாம் பதிப்பு 1965), ப. 105.

6. ஆய்வாளர் மாறுதலோ, திருத்தமோ செய்யாமல் மேற்கோளை அப்படியே எடுத்தாள வேண்டும்;

தாமே சொந்தமாக மேற்கோளைத் திருத்தக் கூடாது. பிழை இருந்தாலும் அதனைத் திருத்தக் கூடாது. அங்ஙனம் திருத்தினால், திருத்திய எழுத்தை அல்லது பகுதியைச் சதுர அடைப்புக் குறிக்குள் [] போடவேண்டும்.

“குடும்பத்தில் கணவன் இருக்கிறபோது [படி-இறக்கிற போது]அக் குடும்பத்தின் கட்டுக்கோப்பு குலைகிறது. அக்குடும்பத்தின் ஏனைய அங்கத்தினர்கள் குடும்ப அமைப்பை மாற்றியமைக்க வேண்டியவர்களாகிறார்கள்.”

—பா. ராஜகோபால் சுப்பிரமணியன், தமிழக நாட்டுப் பாடல்கள் (சென்னை: தமிழ்ப் புத்தகாலயம், 1975), ப 91.

7. சிறு மேற்கோளாயின் காற்புள்ளி (,) மட்டும் இட்டு தொடர்ச்சியாக எழுதிச் செல்லலாம்.

பாரதியார் தம் கட்டுரை ஒன்றில், ‘அருமையான உள்ளக் காட்சிகளை எளிமை கொண்ட நடையிலே எழுதுவது நல்ல கவிதை’ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

—பாரதியார், பாரதியார் கட்டுரைகள் (சென்னை: பூம்புகார் பிரசுரம், 1977), ப. 56.

8. பெரிய மேற்கோளாயின் முக்காற்புள்ளி (:) இட்டுப் பிறகு அப்பகுதியை எழுதவேண்டும்.

புதுமைப்பித்தன் புத்தக மதிப்புரையைப் பற்றிக் கூறியுள்ள கருத்து வருமாறு:

“மதிப்புரை எழுதுகிறவனிடம் எதிர்பார்க்க வேண்டியது ஒன்று தான். நல்ல இலக்கியத்தைக் காணும் பொழுது அதைத் தெரிந்து கொள்ளவும், பரிச்சயம் செய்து வைக்கவும் அவனிடம் திராணி வேண்டும்; அப்படியே போலியைக் காணும் போது, யார் வந்து நெற்

றிக் கண்ணைத் திறந்தாலும் அது போலி என்று சொல்லுவதற்கு நெஞ்சு அழுத்தம் கொண்டிருக்க வேண்டும்; இது போதும்.”

—புதுமைப்பித்தன், புதுமைப்பித்தன் கட்டுரைகள் (மதுரை: மீனாட்சி புத்தக நிலையம், நான்காம் பதிப்பு 1978), ப. 28.

9. மேற்கோள்களில் மிகவும் புகழ் பெற்றவை தவிர ஏனைய எல்லாவற்றிற்கும் அவை எங்கிருந்து எடுக்கப்பட்டன என்ற அடிக்குறிப்பினைத் தர வேண்டும். “‘அறம் செயவிருப்பு’ என்பது ஔவையின் வாக்கு” என்பதை அடிக்குறிப்பின் றித் தருதல் கூடும். மற்ற படி அடிக்குறிப்புத் தந்தால் தான் ஆய்வாளர் காட்டியுள்ள ஆய்வு முடிவுகள் சரியான என ஒத்துப் பார்க்க முடியும்; மேலும் ஆய்வினைத் தொடர விரும்புவோர்க்கும் உதவியாக இருக்கும்.

“கபிலர் பாடல்களிலும் பல மன்னர்கள் பேசப்பட்டாலும் பரணருக்கும் அரசவைகளுக்கும் இடையே இருந்தநெருக்கமான உறவு கபிலருக்கும் அரசவைகளுக்குமிடையே இருந்ததா என்பது ஆய்வுக்குரியது. பாரியின் அரசவையைத் தவிர வேறு அவைகளுடன் அவரது உறவு நெருக்கமாக இல்லை என்பது ஒரு ஊகமாகப்படலாம். ஆனால் வாழ்க்கை அனுபவங்களே இலக்கியத்தில் சொற்களாக வெளிப்படுகின்றன என்பது உண்மையானால் இவ்வகமும் உண்மையே.” என்று ஜெ. நீதிவாணன் குறிப்பிடுகிறார் — இவ்வாறு எழுதிவிட்டு அடிக்குறிப்புப் போடாமல் விட்டுவிட்டால், இக்கருத்து எப்போது, எந்தச் சூழலில் சொல்லப்பட்டது என்பதும், அவர் அவ்வாறு சொல்லியிருப்பது உண்மைதானா என்பதும் படிப்பவர்க்குத் தெரியாமல் போகும்.

‘ஜெ. நீதிவாணன், நடையியல் (மதுரை முல்லை வெளியீடு, 1979), ப. 90’ என ஆய்வாளர் அடிக் குறிப்புத் தந்திருந்தால், இக்கருத்தை மேலும் ஆய்வு செய்து தொடர வாய்ப்பாக இருக்கும். எனவே இது ஆய்வை மெய்ம்மைப்படுத்த மிகவும் அடிப்படையானது என்பதும், ஆய்வுத் தொடர்ச் சிக்கு ஊன்றுகோல் ஆவது என்பதும் போதரும்.

10. பிற மொழி மேற்கோளை மொழிபெயர்த்துத் தான் ஆய்வேட்டின் உடற்பகுதியில் போட வேண்டும். தமிழ் ஆய்வேட்டின் இடையிடையே ஆங்கில மேற்கோள்களை ஆளுவதோ, ஆங்கில ஆய்வேட்டின் இடையிடையே தமிழ் மேற்கோள் களை ஆளுவதோ கூடாது. எடுத்தாளும் கருத்தை வலியுறுத்த மூலத்தையும் தந்தேயாக வேண்டும் என்ற நிலையில்—மிகவும் தேவைப்பட்ட நிலையில்—பிறமொழி மேற்கோளை ஆய்வுக் கட்டுரையில் அடைப்புக் குறிகளுக்குள் தரலாம்: அல்லது அடிக்குறிப்பில் தரலாம்.

“பொதுவாக மிகுதியான அட்டவணைகள், வரை படங்கள், கணக்கற்ற புள்ளி விவரங்கள், எல்லை யற்ற மேற்கோள்கள் தருவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். (Avoid too many tables and charts, too much of statistics or too many citations).”

— தமிழண்ணல் இராம. பெரியகருப்பன் & எம். எஸ். இலக்குமணன், ஆய்வியல் அறிமும் (மதுரை ஏரக வெளியீடு, 1979), ப. 85.

“அடிவா னம்பேரல் முடிவிலா ஆய்வினைத்
தம்முடன் தொடங்கித் தம்முடன் முடிவதாய்
இம்மா னுடர்கள் எண்ணுதல் தவறு.”

—ஆய்நெறிச் சாரம்

5

ஆய்வுரை எழுதும் முறை

□ நாம் எடுத்துக்கொள்ளும் ஆய்வுத் தலைப்பு யாரும் முன்பு சென்று பழகாத, புதிய பாதையாகவும் இருக்கக்கூடாது; அடிக்கடி அனைவரும் சென்று பழகிய, தேய்ந்துபோன மிகப் பழைய பாதையாகவும் இருக்கக் கூடாது. ஆய்வுத் துறையில் காலடி எடுத்து வைப்பவருக்கு இவை இரண்டுமே ஆபத்தானவை.

“ஒரு சில தகுதி வாய்ந்த நூல்களையோ கட்டுரைகளையோ மட்டும் நாடவேண்டிய தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்க; மிக அதிகமான நூல்களையோ, கட்டுரைகளையோ நாட வேண்டிய தலைப்பைத் தவிர்த்திடுக” என்னும் அறிஞர் பட்டாச்சாரியாரின் (S. K. Bhattacharya) அறிவுரை இவண் நினைவுகூரத்தக்கதாகும்.

□ காலையில்² செங்கதிர் எழ எழ, இருள் சிறிது சிறிதாக³ விளகி வழி புலனாவது போன்றது ஆராய்ச்சி. முதலிலேயே முழுவதும் புலனாகி விடாது; தொடரத் தொடரவே வழியும் வகையும் புலனாகும். எனவே ஒரு குறிப்பிட்ட சிக்கலுக்கு (problem) அணுகும் வழி தெரியவில்லை என்பதாலோ, தீர்வுகாண வகையில்லை என்பதாலோ அதை விட்டுவிடுதல் கூடாது. பெரும்பாலும் ஆய்வைத் தொடங்கிய பிறகே, தீர்வுக்கான வழி புலனாகும்.

□ ஓர்⁴ ஆய்வேட்டின் பொருளடைவை இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று: அத் துறையில் இதுவரையில் செய்யப்பட்டு வந்துள்ள ஆய்வு வளர்ச்சி. இரண்டு: இப்பொழுது ஆய்வாளரால் புதுவதாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ள மூலக்கூறுகள் (original datas). இவை இரண்டையும் இணைத்து எழுதப்பட்டதே ஓர் ஆய்வேடு ஆகும்.

□ தத்துவ நிலையில் மட்டுமன்று, ஆய்வு நிலையிலும் ‘யான், எனது’ என்ற இரு வகைப் பற்று களுக்கும் இடமில்லை என்பதை இளம் ஆய்வாளர் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர் ஆய்வு என்பதைத் தம் ஆய்வேட்டிலே தொடங்கி அதனுடன் முடிந்து விடும் ஒன்றாகக் கருதக் கூடாது;

தாமே தொடங்கி தாமே முடித்து விடுவது போலவும் கனவு காணக் கூடாது.

□ ஓர் ஆய்வேடு ஆய்வாளரின் ஆய்வுத்திறத்தை அளப்பதற்கு எந்த அளவிற்கு உதவி செய்கிறதோ, அந்த அளவிற்கு அவருடைய கல்வித் தரத்தை மதிப்பிடவும் உதவி செய்கிறது. ஓர் ஆய்வாளர் பல்வேறு தகவல் குறிப்புகளை எப்போதும் எடுத்தாளும் வகையில் தம் வசம் வைத்திருக்க வேண்டும். அவர் தம் அறிவுக் கருவூலத்தை மேலும் மேலும் வளர்த்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அவருக்குப் பல செய்திகளையும் பற்றிய நல்ல நினைவாற்றல் இருக்க வேண்டும்.

□ ஒருவர் தாம் தேர்ந்தெடுத்த பொருள் பற்றிய முன்னைய ஆதாரங்களை — வளர்ச்சி நிலைகளை — கூர்ந்து நோக்கி அறிய வேண்டும். இவ் அறிவு கூறியது கூறலைத் தவிர்ப்பதுடன் வேறு சில பயன்களையும் விளைவிக்கும். ஆய்வுத் துறையில் புதிதாக நுழைபவருக்கு முன்னைய ஆய்வாளர்கள் சென்ற வழி ஆற்றுப்படையாக உதவும்; அவர்களின் அனுபவங்களை வைத்துக் கொண்டு குறையைத் தவிர்க்கவும் நிறையைக் கொள்ளவும் கூடும். ஆய்வுமுறைகளிலேயே முதன்மையானது, இன்றியமையாதது ஒரு பொருளைத் தேர்ந்ததும் அது பற்றிய துணைநூற்பட்டியலை (Bibliography) விரைந்து தொகுப்பதும், முன்வளர்ச்சி நிலையைக் கண்டறிவதுமே என்பர். முன்பு நிகழ்ந்துள்ள ஆய்வுடன் இணைத்துக்காட்டும் பொழுதுதான் ஓர் ஆய்வேடு மதிப்புப் பெறுகிறது என்றும் கூறுவர்.

□ ஆய்வாளர் தம் ஆய்வுப் பொருள் பற்றிய முன்னைய வளர்ச்சியை விளக்கத்தக்க — ஆய்வுக்

குப் பயன்படத்தக்க - பல்வேறு தகவல் குறிப்புக் களையும் மேற்கோள் அட்டைகளில் (Reference Card) குறித்து வைக்கலாம். இதற்கு ஆய்வாளர் உதிரித் தாள்களையோ, சிறுசிறு அட்டைகளையோ பயன்படுத்தலாம்; நோட்டுப் புத்தகங்களையோ, முழு நீளத் தாள்களையோ பயன்படுத்தக்கூடாது. மேற்கோள் (Quotation), சுருக்கம் (Summary) சாரம் (Abstract), கருத்துரை (Idea) எதுவாயினும் ஒன்றிற்கு ஒரு தாள் அல்லது ஒன்றிற்கு ஓர் அட்டை என்ற விதியை ஆய்வாளர் மறக்கவே கூடாது.

□ ஆய்வு முயற்சியில் முன்யூகம் அல்லது கருது கோள் (Hypothesising), சான்று மூலத் தொகுப்பு (Data collection), பகுத்தாய்தல் (Analysis), விளக்குதல் (Interpretation) எனப் பல நிலைகள் உண்டு. இவை அனைத்திற்கும் மிக்க திறமை வேண்டும். ஓர் ஆய்வாளர் கைக்கொள்ள வேண்டிய முயற்சியில் எல்லாப் பகுதிகளுமே இன்றியமையாதன என்றும், ஒரு படித்தான கவனத்திற்கு உரியன என்றும் கருதப்படுகின்றன.

□ ஓர் இசைக் கலைஞரின் தனித்திறமை அவரது இசைக்கும் முறையில் வெளியாவது போல் ஓர் ஆய்வாளரின் தனித்திறமை அவர் தம் புதிய கண்டுபிடிப்புகளை வெளியிடும் முறையில் பளிச்சிடும். அவரது முயற்சியின் பயனெல்லாம் அவ் வெளியீட்டுத் திறமையிலே தான் இருக்கிறது. ஆய்வாளர் தம் கருத்துக்களைத் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்க வகையிலும் வெளியிட வேண்டும்; மிக விரித்துச் சொல்வதையும், திரும்பத் திரும்பக் கூறுவதையும், தேவையற்றவற்றைப் பகர்வதையும் தவிர்க்க வேண்டும். அவர் கவனமாய்த் தொகுத்த, நன்கு

சிந்தித்த தகவல்களைத் தரவேண்டும்; ஆழ்ந்த சிந்தனையும், தெளிவும், முயற்சியும், பொறுமையும், ஊடுருவிப் பார்க்கும் திறமையும், தற்சார்பின்மையும், மொழியை ஆளும் சதுரப்பாடும் படைத் தவராக இருக்க வேண்டும்.

□ ஆய்வேட்டின் நடை படித்துப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய வகையில் எளிமையாக, நேரடியாக, சுருக்கமாக (Simple, direct, precise) இருக்கவேண்டும். ஆய்வாளர் அணிநலன் மிக்க அலங்கார நடையைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

□ ஆய்வாளர் தம் ஆய்வில் பின்பற்றும் முறை (methodology) முன்னில்லாத ஒன்றும், ஆய்வுத் துறைக்கே ஒரு புதுமையாய் அமையின், அதனைப் பற்றி விளக்கமாக எழுதி — தேவையான அளவு தெளிவாக எழுதி — பின்னிணைப்பில் சேர்த்து விட வேண்டும். தம்முடையதைப் போலவே வாசகருடைய நேரமும் பொன் போன்றது என்பதை ஒவ்வொரு ஆய்வாளரும் உணர்ந்து எழுத வேண்டும்.

□ எந் நிலையிலும், ஆராய்ச்சியில் முடிவுகள் யாவை என்பதல்ல முக்கியம்; அம் முடிவுகளுக்கு அணுகும் முறைகளே கவனிக்கப்பட வேண்டியவை.

□ தமிழ் ஆய்வாளர் சிலர் தாம் கண்டனவே முடிந்த முடிவுகள் என்றும், தம்மைத் தவிரப் பிறர் எவரும் இவ்வளவு திறமையுடன் உலகில் பிறந்திலர் என்றும், தக்கார் இன்மையால் தம் மோடு இவ் ஆய்வுகள் முடிவுற்றன என்றும் கற்பனையுலகில் வாழ்கின்றனர். இவர்களை நாம் 'ஆராய்ச்சிப் பூனைகள்' எனினும் தவறாகாது.

பூனை தன் கண்களை முடிக்கக் கொண்டால் உலகமே இருண்டு விட்டது என்னுமாமே, அதனை ஒத்தவர்கள் இவர்கள். மற்றும் சில ஆய்வாளர்கள் 'ஆராய்ச்சிப் புலிகள்' ஆவர். அது இவர்கள் தம் கருத்திற்கு முரண்பட்டவர்கள் மீது பாயும் வேகத்தைக் கொண்டு அறியப்படும். கண்டதே காட்சி, கொண்டதே கோலம் என்பது ஆய்வாகாது. இளம் ஆய்வாளர்கள் இத்தகைய நிலைமைகளினின்றும் விடுபட்டுப் பரந்த மனத்துடன் ஆய்வுத் துறைகளில் புகுதல் வேண்டும்.

□ ஆய்வின் அடிப்படை கூர்ந்து நோக்கிக் குறிப்புகள் எடுப்பதே ஆகும். சரியான, முழுமையான, பயனுள்ள குறிப்புகளை எடுத்து அவற்றின் அடிப்படையில் தொடர்வதே ஆய்வாகும். இங்ஙனம் குறிப்புகள் எடுக்காத நிலையில் எழுதப்படுவது சாதாரணக் கட்டுரையாக அமையுமே தவிர ஆய்வுக் கட்டுரையாக அமையாது. ஆய்விற்குப் பயன்படும் குறிப்புகளைத் தனித்தனி அட்டைகளில் அல்லது உதிரித் தாள்களில் (Cards or slips) எழுதி வருவதே விரும்பத்தக்கதாகும். இவற்றை எவ்வளவு விரிவாகத் தனித்தனித் தலைப்புகளில் எழுதுகிறோமோ, அவ்வளவிற்கு ஆய்வேட்டின் அமைப்பு சிறக்கும். ஆய்வாளர் தமது குறிப்புகளை முழுதும் அறிந்தவராகவும், நினைவில் கொண்டவராகவும், எந்த நிலையிலும் அவற்றை எடுத்தாளும் திறமை படைத்தவராகவும் விளங்க வேண்டும்.

□ இளம் ஆய்வாளர்கள் தமக்காகத் தம் மேற்பார்வையாளர்களே சிந்திக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கக் கூடாது. தமக்குரிய தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுத்த நாளிலிருந்தே, ஒவ்வொரு ஆய்வாளரும் தாம் எடுத்துக் கொண்ட பொருள் பற்

றிச் சிந்திக்கத் தொடங்குதல் வேண்டும். மேற் பார்வையாளரின் கடமை ஆய்வாளருக்கு வழி காட்டுவதே; ஆய்வுப் பட்டத்தை வாங்கித் தருவ தன்று.

□ ஆய்வேடு மூன்று படி நிலைகளில் எழுதப் பட்டு, செம்மைக்கு உரியதாக்கப்பட வேண்டும். ஆய்வாளர் முதற்படி (First draft) எழுதும் போது பொருளடக்கத்தில் (Substance) கருத்தைச் செலுத்த வேண்டும்; இரண்டாம் படி (Second draft) எழுதும் போது மொழித் திறனில் (வடிவத்திலும் மொழியிலும்) மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும்; மூன்றாவது படியில் (Third draft) சில திருத்தங் களையும் (Finish), சிறுசிறு அழகுபடுத்துதல்களையும் (Final touches) மேற்கொண்டு ஆய்வேட்டை மதிப்பு மிக்கதாக்க வேண்டும். இவற்றுள் முதற் படி எழுதும் நிலையே மிக முக்கியமானது என்பர்.

□ ஆய்வாளர் உணர்ச்சி வயப்படுவதையும், விருப்பு வெறுப்பைக் காட்டுவதையும், தன் முனைப்பை வெளியிடுவதையும் எழுத்தில் தவிர்க்க வேண்டும். 'எம் முடிந்த முடிபு இது', 'எனது புதிய கண்டுபிடிப்புகள் இவை என வரையறுத் துக் கூறுகிறேன்', 'இது பற்றிய எம் கருத்துகளைப் பின்னர்க் கூறுவோம்', 'அவர் கூற்றுப் பொருத்த மற்றது என்பது எனது முடிந்த கருத்து' — இத்தகைய தன்மை ஒருமை, உள்ப்பாட்டுத்தன்மைப் பன்மை நடைகளை ஆய்வாளர் தவிர்க்க வேண்டும், 'இன்ன இன்ன சான்றுகளால் இம் முடிபுகள் வெளியாகின்றன', 'இன்ன காரணத் தால் முன்னைய கருத்து மறுக்கத்தக்கதாகிறது' — இத்தகைய நாகரிக நடையையே ஆய்வாளர் பின்பற்ற வேண்டும்.

□ ஆய்வாளர் தாமே எழுதுபவராகவும் திறனாய்வு செய்து குற்றங்காண்பவராகவும் நடந்து, தம் எழுத்துக்களைச் செம்மைப்படுத்திக் கொள்ளும் திறமையை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

□ ஆய்வாளர் தற்பெருமையை வெளிப்படுத்த எழுதுபவரல்லர்; தம் கல்வியைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டிய நிலையில் உள்ளவர். சொற்களைப் பயன்படுத்திப் பொருளை உணர்த்துவதே அவர்தம் பணியாகுமன்றி, சொற்களை வைத்துக் கொண்டு விளையாடுவது அவர்தம் பணியாகாது. ஆய்வுக் கென்று சில சொற்களை ஆள வேண்டியிருக்கும். இடமறிந்து, அளவோடு இச்சொற்களை ஆண்டு, பொதுவாக எல்லோருக்கும் விளங்கும் வகையிலேயே எழுதிச் செல்ல வேண்டும். எக் காரணத்தைக் கொண்டும் தற்பெருமை அடிக்கும் தம்பட்ட நடையையோ, உணர்ச்சி மிக்க, ஆத்திர மூட்டுகிற, கொடுரமான போக்குகள் கொண்ட பத்திரிகை நடையையோ; தம்மை விளம்பரப்படுத்திக் கொள்வது போல் எழுதும் விளம்பர நடையையோ, அலங்கார நடையையோ ஆய்வாளர் கைக்கொள்ளக்கூடாது. எதையும் நேரடியாக எழுத வேண்டும். சுற்றி வளைக்கக் கூடாது என்பது ஆய்வேடு பற்றிய அடிப்படையான விதி ஆகும்.

□ ஆய்வேட்டில் எடுத்தாளப்படும் சான்றுகள் முதன்முதலாக முதல்நூலிலிருந்து நேரே எடுக்கப் பெற்றவையாக இருப்பதே மேல். அல்லாமல் ஒருவர் எங்கோ முதல் நூலிலிருந்து எடுத்துக் காட்டியதை, ஆய்வாளர் திரும்ப எடுத்தாளுவது சிறப்பாகாது. மற்றொன்று: அயலவரது சிறு வாய் மொழிக் குறிப்பையும் அவர் பெயரால் பதிவு செய்யும் ஆய்வறத்தைப் பேண வேண்டும். இங்

ஙனம் பதிவு செய்வது ஆய்வாளரது பெருந்தகைமைக்குச் சான்று பகரும்.

□ ஒருவர் தாம் எழுதிய ஆய்வேட்டைத் தாமே எத்தகையது எனமுடிவுகட்ட முடியாது. தாமேசரி பார்த்து, திருத்தி, செம்மைப் படுத்தினாலும், தக்கார் ஒருவரிடம் கொடுத்துச் சரிபார்த்தால் தான் உண்மை விளங்கும். எழுத்துப் பிழை, சொற்பிழை, வாக்கியப் பிழை, கருத்துப் பிழை போன்றவை கூர்மையான பார்வையாளருக்கே எளிதில் தென்படும்; ஆய்வாளரின் பார்வைக்கு எப் பிழையும் அவ்வளவாகத் தென்படா. எனவே கூச்சமோ தயக்கமோ இன்றித் தக்கவர்கள் வாயிலாகத் திருத்தி வாங்கிக் கொள்வதே, ஆய்வேடு செம்மையாக அமைவதற்கு வழியாகும்.

□ ஆய்வேட்டின் இறுதிப் படியை முற்றிலும் பிழையின்றி உருவாக்க வேண்டும். ஒரு சிறு பிழை கூட இருக்கக் கூடாது. தட்டச்சுப் பிழை என்று தப்பித்துக் கொள்ள நினைக்கக் கூடாது. தமிழில் பொதுவாக எப்படியும் எழுதலாம் என்ற மனப்போக்கு தடித்துப் போயிருக்கிறது. இப்போக்கு ஆய்வாளருக்கு அறவே கூடாது. ஓர் ஆய்வேட்டைத் திருத்திச் செம்மைப்படுத்தும் பொழுது, அதன் ஒவ்வொரு உறுப்பையும் சரிபார்த்து, அங்கம் அங்கமாக—அணுஅணுவாக திருத்த வேண்டும்; பல நிலைகளில்—பல கூறுகளில்—செம்மைப்படுத்த வேண்டும்.

□ ஓர் ஆய்வேடு எழுதி முடிக்கப் பெற்றதும், தேர்வாளர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அதன் தரம் தீர்மானிக்கப்பட்ட பின்பே, ஆய்வாளருக்குப் பட்டம் வழங்கப் பரிந்துரை செய்யப்படுகிறது. முதுகலைப் பட்டத்திற்கான ஆய்வேட்டிற்கு ஒரு

வர்; எம். லிட். பட்டத்திற்கான ஆய்வேட்டிற்கு இருவர்; பிஎச். டி. பட்டத்திற்கான ஆய்வேட்டிற்கு மூவர்—எனத் தேர்வாளர்கள் நியமிக்கப் படுவதும் உண்டு. ஒரு பல்கலைக்கழகத்திற்கு ஒரு முறை எனப் பல விதிமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

□ ஓர் ஆய்வேட்டின் தரத்தினை (standard) மதிப்பிடும் போது எண்ணிப் பார்க்கத் தக்க முக்கியமான கருத்துக்கள் இவை:

1. ஆய்வேடு அறிவுலகிற்கு ஒருகொடை (contribution): அறிவுலகிற்குக் கொடை என்பது ஒரு புதிய கொள்கை நெறியை, மூல மெய்ம்மையைக் கண்டு சேர்ப்பதாகும்.

2. சொந்தப் படைப்பு (Original Production): டாக்டர் பட்டத்திற்கான ஆய்வேட்டில் சொந்தத்திறன் பெரிதும் கவனிக்கப்படும். சொந்தத் திறன் என்பது பல நாள் மறைந்து கிடந்து, ஓர் ஆய்வேடு எழுதத் தொடங்கியதும் திடீரென வெளிப்படுவதில்லை.

3. அறிவியற்படைப்பு (Scientific Product): ஓர் ஆய்வேடு ஒரு சிக்கலுடன் (Problem) தொடங்குகிறது; ஒரு கருதுகோளுடன் (Hypothesis) தொடர்கிறது; இறுதியில் அதன் தீர்வுக்கு வழிவகுத்து முடிபுகளைத் தருகிறது. இங்ஙனம் அமைவதையே அறிவியலார் ஆய்வேடு எனக் கூறுவர்.

ஓர் ஆய்வேடு எது கருதி எழுதப்பட்டதோ, அதனை முழுவதும் விளக்குவதாய் இருக்க வேண்டும்.

ஆய்வேடு நம்பத்தக்கதாக விளங்க வேண்டும்.

அதன் முடிவுகள் மிகச் செம்மையாக அமைய வேண்டும்.

ஆய்வேட்டில் பின்பற்றப்படும் ஆய்வு முறை விதி முறையா (Normative), விளக்க முறையா, செய்ம் முறையா (Experimental), வரலாற்று முறையா (Historical) என்பது தெளிவாகத் தெரிய வேண்டும்; பல்வேறு முறைகளைக் கலந்து குழப்பக் கூடாது.

ஆய்வேட்டின் முடிவு ஒரு பொதுமைப்படுத்துதலாக (Generalization) இருக்க வேண்டும்.

4. ஆய்வாளரின் தனிப்பட்ட நோக்கும் போக்கும்: ஆய்வுத் துறையில் அறிவியலுணர்வு என்பதும், தருக்கவுணர்வு என்பதும், காரணகாரிய உணர்வு என்பதும் ஒன்றெனவே கருதப்படுகின்றன. இவ் உணர்வின் அடிப்படையிலேயே ஆய்வாளரின் தகுதி மதிப்பிடப்படுகிறது.

எதிலும் ஆராய்ச்சி மனப்பான்மையும், நடுவுநிலையைப் பேணுவதும், உண்மையில் நாட்டமும், செம்மையாக வெளியிடும் திறமும், திண்ணமாய் எண்ணும் மனஉரமும், பொறுமையாய்க் கூர்ந்து நோக்கியறியும் பண்பும் அறிவியலுணர்வின் பாற்படுவனவாம். அறிவியலுணர்வு என்பது சிந்தனை பற்றியது; முறை பற்றியது; ஆயும் வழிமுறை பற்றியது.

□ பிற காரணங்களை விடத் தொடர்ந்த ஈடுபாடு இன்மையினாலேயே, ஆய்வு அடிக்கடி பின்னடைகிறது எனலாம். “ஒரு கலையில் அல்லது அறிவியலில் போதுமான அளவு அறிவுடனும் ஒன்றி முயன்ற பயிற்சியுடனும் ஈடுபடுபவர், அதில் நல்ல முன்னேற்றம் காண்பார் என்பது உறுதி. அவரு

டைய திறமைகள் மிகச் சிறந்தன அல்லவாயினும் — அவர் மிகப்பெரிய திறமையாளர் (Genius) அல்லர் எனினும்—அவரது அளவான அறிவும் அனுபவமுமே பயனளிக்கும்” என்பர் அறிஞர் ஜாக்சன் (Jackson, C. M.).

□ ஓர் ஆய்வுப் படைப்பு கல்விப் பட்டம் ஒன்றை நல்குவது மட்டுமன்றி, அதற்கு மேலும் பயனுடையதாகும். உண்மையைத் தேடி, அதற்கே தம்மை ஒப்படைத்து விட்ட ஆய்வறிஞர்களின் குழுவில் ஆய்வேடு அதன் ஆசிரியருக்கும் ஓர் இடத்தை நல்குகிறது. ஆய்வறிஞர் குழுத்துள் ஒருவராக்கி, அவ் இனத்தவராகக் கருதச் செய்கிறது.

□ ஆய்வு என்பது ஒலிம்பிக்கு ஒளியேற்றுவது போன்றது. பலர் கொண்டு வந்த சுடரே இப்போது நம் கையில் இருக்கிறது. இன்னும் பலர் இச்சுடரை எடுத்துச் செல்ல இருக்கிறார்கள் என்பதை மறப்பது அடிப்படைத் தீது. சமயங்கள் ‘யான், எனது, என்ற அகப்பற்று, புறப்பற்றுகளை ஒழிக்கவேண்டும் என்றுபறைசாற்றும். ஆய்வினும் இவ் இருவகைப்பற்றுகளும் அற்றால் தான் உண்மை ஒங்கும்.

“ஆய்வுப் பட்டம் பெற முயல்வதும் திருமணம் செய்து கொள்ள நினைப்பதும் ஒற்றுமையுடையன. இரண்டும் தொடங்கும் முன் கற்பகக் கனியாய், காமதேனுவாய்க் கற்பனையில் தோன்றும். தொடங்கிய பின் சுமையாய், துயரமாய், சாகரமாய்க் காட்சியளிக்கும்.”

6

ஆய்வியல்
சிந்தனைகள்

□ ஆராயப் புகும் ஒருவர் தலைப்புக்காக யாரிடமேனும் ஆலோசனை கேட்கப் போகும் முன் தாமே சில தலைப்புக்களை எழுதிக் கொண்டு—சிந்தித்துக் கொண்டு—போக வேண்டும். அப்போது தான் அவர் தமக்கு ஆர்வமும் ஈடுபாடும், பற்றும்

பயிற்சியும் உள்ள துறையை வெளிப்படுத்தியவர் ஆவார். இங்நன்ம் ஒருவர் தமக்குரிய தலைப்பை, மறை முகமாகத் தாமேதான் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிறார் எனலாம்.

□ ஆய்வுத் தலைப்பினைத் தேர்வதில் மிகவும் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். நம்மால் முடியாத—நம் மனத்திற்கு ஒவ்வாத—தலைப்பு ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு திண்டாடக் கூடாது. கால எல்லை கருதி ஆய்வுத் தலைப்பை வேண்டுமானால் வரையறை செய்யலாம்; அடிக்கடி மாற்றிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. பல வகையிலும் நன்கு சிந்தித்துப் பார்த்தே தலைப்பை எடுக்க வேண்டும்; எடுத்த பிறகு அது பற்றி 'வேண்டுமா, வேண்டாமா?', 'முடியுமா, முடியாதா?' என்றெல்லாம் சிந்திக்கக் கூடாது.

□ இன்று பலரும் தேர்வுத் தாள்களைத் தொடர்ந்து சென்று மதிப்பெண்களை வாங்கி வருவது போல, ஆய்வேடுகளைத் தொடர்ந்து சென்று பட்டங்களை 'வாங்கி' வந்துவிடலாம் என நினைக்கின்றனர். 'கல்விச் சுற்றுலா' (Education tour) என்பது இன்றைய நிலையில் ஆய்வுத் துறையிலும் மெல்ல மெல்லப் பரவி வருகின்றது. இளம் ஆய்வாளர் இத்தகைய நினைவுகளுக்குச் சிறிதும் இடம்தராமல், பொறுப்புணர்ச்சியோடு ஆய்வில் ஈடுபட வேண்டும்; அசைவிலா ஊக்கத்தையும் அயரா உழைப்பையும் துணையாகக் கொண்டு தம் ஆய்வுப் பயணத்தைத் தொடர வேண்டும்.

□ ஆய்வேட்டை முதன்முதல் எழுதத் தொடங்கும் போது, சிலருக்குத் தலைகால் புரியாது. தாம் எடுத்துக் கொண்ட தலைப்பில் உலகளாவிய ஆய்வுகள் செய்து விட வேண்டும் என்னும் பேரவா பொங்கியெழும். ஆய்வேட்டின் முன்னுரையை எழுதத் தொடங்கி, அதிலேயே முழுகிப் போகும் ஆய்வாளரும் உண்டு. இன்னும்

சிலருக்குக் 'கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே வாலொடு முன் தோன்றி முத்த தமிழ்க் குடி' என்று தொடங்கி எழுதினால் தான் மணம் அமைதியடையும். இத்தகைய மிகையான எண்ணங்களையும் வேண்டாத உணர்வுகளையும் ஆய்வாளர் தம் உள்ளத்திலிருந்து அறவே அகற்றி விட வேண்டும். எப்போதும் முதற்பக்கத்திலேயே, முதற்பத்தியிலேயே ஏன், — முதற் சொல்லிலேயே—ஆய்வாளர் தம் பொருளுக்கு வந்து விட வேண்டும்.

□ ஆய்வுத் துறையில் ஈடுபடுவோரிடம் 'நானைக்கு....' என எதையும் ஒத்திப் போடும் பழக்கம் இருக்கவே கூடாது. "என் அகராதியில் 'முடியாது' என்ற சொல்லே இல்லை" என்றான் மாவீரன் நெப்போலியன். அது போல் ஆய்வியல் அகராதியில் 'நானை' என்ற சொல்லே இல்லை எனலாம். நாள்தோறும் ஒரு மணி நேர மாவது ஆய்வுக்கென ஒதுக்கப் பழகினால் ஆய்வு நிறைவேறுతు.

□ எதுகை மோனைகளோடு கூடிய அலங்கார நடையோ, இருபொருள் படுகிற, ஐயப்பாட்டிற்கு இடமான இருண்மை நடையோ ஆய்வுக்குப் பொருந்தாது. ஆய்வேடு சட்டப் புத்தகம் போன்றது. இதில் மெய்யம்மைகளும் கொள்கைகளும் விதிகளும் நெறிமுறைகளும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன; நயங்களும் அணிநலன்களும் எதிர்பார்க்கப்படவில்லை. மேலும், ஆய்வேட்டில் கொச்சைச்சொற்களைத் தவிர்க்க வேண்டும்; பிற மொழிச் சொற்களையும் தவிர்ப்பதே நல்லது.

□ 'இருநூற்றைம்பது பக்கங்களுக்குள் முடிக்க முடியுமா?' என்பதே பல ஆய்வாளர்களின் வினா. தொடக்க நிலையில் பல நூறு பக்கங்கள் ஓடும் ஆய்வேட்டைக் கருத்துச் செறிவிற்கு ஏற்ப மீண்டும் மீண்டும் சிந்தித்துச் சுருக்கி எழுதுவதால், ஆய்வேடுசிறப்பும். 'சித்திரமும் கைப்பழக்கம், செத்தமிழும் நாப்பழக்கம்' என்

பது போல், ஆய்வும் எழுத்துப் பழக்கத்தின் அடிப்படையிலேயே சிறப்பும் செய்மையும் பெறுகின்றது.

□ ஆய்வுத் துறையில் அடிமேடுத்து வைப்போர், முதலில் தம் ஆய்வோடு தொடர்புடைய சிறுசிறு கட்டுரைகள் எழுதிப் பழகுவது நலம். அவர்கள் அக் கட்டுரைகளைக் கருத்தரங்குகளில் படிக்கலாம்; இலக்கிய இதழ்களுக்கு எழுதி அனுப்பலாம். ஆய்வாளருக்கும் ஆய்வுப் பொருளுக்கும் இடையே நெருங்கிய உறவு ஏற்படுவதற்கு இது உதவும். ஆய்வாளர் தக்க எழுத்துப் பயிற்சி பெறுவதற்கும் இது வழிவகுக்கும்.

□ ஆய்வுலகில் சில நேரங்களில் சிறு தவறுகளால் பெருந்தோல்விகள் நேர வாய்ப்புண்டு. எனவே ஆய்வாளர் தம் மொழிநடையில் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். ஒருவருடைய கருத்தினை மறுக்க நேரும்பொழுது கடிதாக மறுத்து எழுதக்கூடாது; எளிமையாக, மிக விழிப்போடு மறுத்து எழுத வேண்டும்.

□ ஒரு துறையில் ஓர் அறிஞர் முன்னதாகவே ஏதும் சொல்லி வைத்திருப்பார். ஆய்வாளர் தேடிய பொழுது அது கிடைக்காமல் போயிருக்கலாம். எதிர்பாராத வகையில் அவ் அறிஞருக்கே ஆய்வோடு செல்லுமாயின், அவருக்கு ஆத்திரம் ஏற்படுகிறது; பிற நல்லனவும் அவருக்குக் குற்றமாகப்படுகின்றன. எனவே, ஆய்வாளர் தம் ஆய்வுக்குத்துணைநிற்கும் நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் தொகுக்கும் போது மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும்; ஆய்வோடு தொடர்புடைய சிறு குறிப்புக் கூட விடுபடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

□ காலத் தாழ்வு செய்யாமல், உரிய காலத்தில் ஆய்வை முடிப்பதுதான் சிறப்பு. ஆய்வை 'எடுத்தோமா, முடித்தோமா' என்று இருக்க வேண்டும். காலத் தாழ்வு

வால் பல தொல்லைகள் விளையும். பல்கலைக்கழக விதிகள் நாளுக்கு நாள் மாறிக் கொண்டிருக்கின்றன. உலகமோ மிக விரைவாகச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் நினைப்பதை, அடுத்தவர்கள் செய்து முடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம் தலைப்பையோ, அதனை ஓட்டியவற்றையோ பிறர் எடுத்து, நமக்கு முன்பே பட்டம் பெற்றுவிடவும் கூடும். பிறகு அதைப் பாராமல், நாம் எழுதி முடித்தால் 'முன்னைய வளர்ச்சியைக் கண்டறியவில்லை' என்ற குற்றம் வந்து சேரும்; பார்த்துவிட்டு எழுதினால் 'நாம் அதைப் பார்த்தே எழுதினோம்' என்ற குறை நேரும்.

□ 'சூதும் பாவமும் பண்ணும் படிச்சவன், போவான் போவான் ஐயோவென்று போவான்' என்று பாரதியாரின் 'புதிய கோணங்கி' பாடினாலும், உண்மை நிலை ஏனோ அவ்வாறு இல்லை. இன்றைய நிலையில் படித்தவர்களே. படியாதவர்களை விட, சூதும் பாவமும் பண்ணுவதில் சிறந்து விளங்குகின்றனர். ஆய்வுக்கு வழி காட்டுவோரை விட, ஆய்வுவழிக்குப் பல்லாற்றினும் தடையாக நிற்போரையே நாம் மிகுதியாகச் சந்திக்க நேரலாம். எனவே ஆய்வு செய்ய விழைவோர் பல நிலைகளிலும் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும்,

□ ஆய்வாளருக்கு நல்ல மேற்பார்வையாளர்(Supervisor) கிடைப்பது, குருகுல வாசத்தில் நல்லகுரு வாய்த் ததற்குச் சமமாகும். எனினும் ஆய்வாளர் மனங்கொள வேண்டிய ஓர் உண்மை உண்டு. மேற்பார்வையாளர் ஆய்வுக்கு வழி காட்டுவார்; ஆற்றுப் படுத்துவார்; அவ்வளவே. ஆய்வாளரே அசைவிலா ஆக்கத்தோடும் ஊக்கத்தோடும் ஆய்வுப் பயணத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும்; 'முயற்சி தன் மெய் வருத்தக் கூலி தரும்' என்னும் வள்ளுவர் வாக்கினை ஆய்வாளர் ஒருபோதும் மறத்தல்கூடாது. 'மேற்பார்வையாளர் எப்

படியேனும் பட்டம் வாங்கித் தந்துவிடுவார்' என்ற எண்ணமும் ஆய்வாளரின் நெஞ்சில் இருத்தல்கூடாது.

□ 'ஆய்வுக் காலம்' என்பது ஒருவரது வாழ்வில் குறிப்பிடத் தக்க பருவம் ஆகும். ஒரே நினைவு, முன்னோக்கிய சிந்தனை, இடைவிடாத முயற்சி, அயராத உழைப்பு, உண்மையில் நாட்டம், எளிமை, நடுவுநிலைமை, அடக்கம், ஆழமுடைமை ஆகிய பண்பு நலன்கள் ஆய்வாளருக்கு என்றும் பயன்தருவன. டாக்டர் ஜி. யு. போப்தம் கல்லறையில் 'ஒரு தமிழ் மாணவர் என்று பொறித்து வைக்கவே விரும்பினார் என்பர். இத்தகைய ஒரு மனப்பான்மையை ஆய்வாளர் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

□ 'டாக்டர்' பட்டம் பெற்றதும் உரிமம் ('லைசென்ஸ்') பெற்றவர் போல் ஆய்வாளர் கருவம் கொள்ள வேண்டியதில்லை. பட்டம் பெற்ற பின்னரும் பட்டத்திற்கான தகுதியை மேலும் மேலும் பெருக்கிக் கொள்வதே, பட்டத்திற்கும் பெற்றவருக்கும் பெருமையாகும். 'டாக்டர்' பட்டம் என்பது, ஒரு வகையில் பார்த்தால், ஆய்வின் தொடக்கமே; முடிவன்று. 'அறிதொறும் அறியாமை காண்பதே' ஒரு நல்ல ஆய்வாளரின் அடிப்படை அனுபவமாக அமையும், மேலும், ஆய்வுலகில் இரு முறை 'டாக்டர்' பட்டம் பெற்றவர்களும் (எ-டு. ஆல்பர்ட் சுவைட்சர், ச. அகத்தியலிங்கம்) இருக்கிறார்கள்; இரு முறை 'நோபெல் பரிசு' பெற்றவர்களும் (எ-டு. குயூரி அம்மையார்) இருக்கிறார்கள். அன்னோரின் ஆர்வமும் முயற்சியும் ஆய்வாளருக்கும் கைவரப் பெறுதல் வேண்டும்.

□ 'பல்முட் டின்றூல் தோழிநங் களவே (அகம். 122: 23) என்னும் அகப்பாடல் வரி, ஆய்வியலுக்கும் பொருந்துவதேயாகும். ஆய்வுலகம் பல வகையான சிக்கல்கள் கொண்டது; ஆய்வுப் பயணம் எண்ணற்ற

இடர்ப்பாடுகள் வாய்ந்தது. ஆய்வு நூல்கள் கிடைக்காமல் திண்டாட நேரலாம்; ஆய்வேட்டினை மதிப்பிடும் தேர்வாளரின் விருப்பவெறுப்புகளால் இடர்ப்பாடு உண்டாகலாம்; இவை போல் எத்தனையோ நடைமுறைச் சிக்கல்கள் குறுக்கே எழலாம். 'எதற்கும் ஆயத்தமாக இருப்பது' என்பது ஒவ்வொரு ஆய்வாளருக்கும் வேண்டிய அடிப்படைப் பண்பாகும்.

7

ஆய்வு சூடி
(தமிழண்ணல்)

மோனத் திருக்கும் மூல முதல்வனை
ஞானத் தின்வழி நாடுதல் எனவே,
படிக்கும் யோகமும் பயின்றுபயின் ரும்ந்து
முடிக்கும் கடுந்தவ முயற்சியும் நோன்பும்
அடிவா னம்போல் முடிவிலா ஆய்வை
அடிவைத் தடையும் அருந்துணை யாகும்!
ஆகலின்,
ஆய்வு சூடி அறிவினைப் போற்றி
வாய்மையை வணங்கி வாழ்குவ மியாமே!

அறிவியல் முறை பேண் ஆய்வறம் கைவிடேல் இகழ்ச்சி தவிர் ஈடுபட்டுழை உண்மையைத் தேடு	5
ஊன்றிய மனங்கொள் எழுத்தச்சம் தவிர் ஏதுக் காட்டு ஐயம் அகற்று ஒவ்வொன்றாய் விரி	10
ஓய்வின்றிப் படி ஒளவியம் எழுதேல் வெஃகுதல் விடு சிக்கலைத் தேர்வு செய் தெங்கெனப் பயன் செய்	15
அச்சுப் பிழை தவிர் வஞ்சினம் கூறேல் பட்டம் உயர்த்து எண்ணப் பயிற்சி செய் புத்தகத் துணைகொள்	20
சிந்தனை வளம் சேர் தப்பின்றி வரை மும்முறை செம்மைசெய் ஆய்வடங்கல் நிறைவுசெய் சார்புகள் நீக்கு	25
சொல்லில் உயர்வு செய் வெவ்வுரை வீண் ஆழ்ந்தாழ்ந்து செல் தெள்ளிதின் விளக்கு கற்றதை விரித்துரை	30
என்றும் விழித்திரு கருதுகொள் தொடங்கு காட்டுடன் நிறுவுக கிடைப்பதெலாம் தொகு கீழ்மை திருடுதல்	35

- குறிப்பிட்டை பெருக்கு
கூர்மையாய் விளக்கு
கெடுதி மமதை
கேள்விமேல் கேள்வி கேள்
கைவிடேல் இயைபினை 40
- கொள்கைகள் படை
கோவையாய் எழுது
கௌவிட நினைவேல்
சமயம் அறிந்து செய்
சான்றுகள் அடுக்கு 45
- சிறப்பையே நாடு
சீர்மை வெல்லும்
சுருங்கச் சொல்
சூழ்ந்தபின் செயற்படு
செயல்துணைப் பட்டி சேர் 50
- சேர்த்தவை ஒழுங்குசெய்
சைனர் போல் நோன்புகொள்
சொற்பொருள் விளக்கு
சோர்வை அகற்று
சௌகரியம் தேடேல் 55
- சூமலியின் உய்த்துணர்
சூலத்திற் குதவிசெய்
சூமிரெனத் தேடு
சூகிழிபோல் பற்றுக்
நேயமுடன் அணுகு 60
- சூள்கிடேல் முகத்தை
தலைப்பைத் தேர்ந்தெடு
தானினைத் தெழுது
திறமை வெளியிடு
தீர்வுகள் கண்டு சொல் 65
- துருவனய்த் துலக்கு
தூய மொழியில்
தெருட்டுக ஐயம்
தேடுக நூலகம்
தையல்போல் முனைந்துழை 70

தொகுத்துரை வழங்கு தோல்வியை வெற்றிகொள் தெளவைபோல் இரேல் நயமாய் மறு நாட்டம் வளர்ச்சியே	75
நினைத்துப் பழகு நீள நினை நுட்பங் காண் நூலக உறவு கொள் நெருடிடம் விளக்கு	80
நேர்மை வழிச் செல் நைவது கைவிடு நொறுக்குக தீமையை நோன்புபோல் பயின்றிடு நெளவி எனத்திரி	85
படர்க்கை நடைநவில் பாட்டை புதுக்கு பிற்சேர்க்கை கருது பீடுற எடுத்துரை புதியனை கண்டு சொல்	90
பூவுல குயர்த்து பெட்புற வாது செய் பேணுக மொழிநலம் பையவெனல் கேடு பொருளில் புகுத்தேல்	95
போர்த்திறம் காட்டு பெளவக் கரைகட மயங்கக் கூறேல் மாறுகொளக் கூறேல் மிகைபடப் புனையேல்	100
மீப்புகழ் வேண்டா முன் வரலாற்றி மூன்று படி எடு	

மெய்ம்மைகள் கண்டுரை மேற்கோள் எடுத்துரை	105
மையல் விடுதி மொழித்திறன் காக்க மோதினும் பதறேல் மௌனமாய் நினைவுகூர் யான்என தகற்று	110
யுகம் ஒன்று படை யுகம் விடுவி யோகம் எனப்பயில் யௌவனத்தில் பட்டம்பெறு வரையறை செய்	115
வால்போல் நீட்டேல் விட்ட இடம் தொடர் வீண் பெருமை தீது வெற்றியில் மனம்வை வேண்டாதன விடு	120
வைப்புமுறை போற்று வௌவ நினைவேல்	122

ஆய்வியல் நூற்பட்டியல்

தமிழ்

1. சதாசிவம், ஆ. ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை எழுதும் முறை. யாழ்ப்பாணம்: ஆரிய திரா விட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம், 1963.

2. சுப்பிரமணியன், ச.வே. (பதி.). ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள். சென்னை: உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்; 1975.

3. தமிழண்ணல் இராம. பெரியகருப்பன் & எம்.எஸ். இலக்குமணன், ஆய்வியல் அறிமுகம். மதுரை: ஏரக வெளியீடு, இரண்டாம் பதிப்பு 1979.

4. பொன்னுசாமி, மு. ஆராய்ச்சி முறையியல் ஓர் அறிமுகம். கோயம்புத்தூர்: கலா பதிப்பகம், 1979.

5. முத்துச்சண்முகன் & ச. வேங்கடராமன். ஆய்வுக்கட்டுரை எழுதும் முறை, மதுரை: முத்துப்பதிப்பகம், 1976.

6. விசுவநாதன், ஈ. சா., ஆய்வு நெறிமுறைகள். சென்னை: க்ரியா வெளியீடு, 1976.

ஆங்கிலம்

1 Anderson Jonathan, Durston H. Berry & Poole Millicent. *Thesis and Assignment Writing*. New Delhi: Wiley Eastern Limited, 1977.

2. Iverson Margaret R. *The Research Paper. Simplified*. New Delhi: Prentice Hall of India Private Limited, 1970.

3. Parsans, C. J. *Theses and Project Work*. London. George Allen & Unwin Ltd., 1973

4 *The M.L.A. Style Sheet*, Hyderabad: American Studies Research Centre, 1970.

○ ஏரக வெளியீடுகள் ○

1 ஆய்வியல் அறிமுகம் ரூ. 25

டாக்டர் தமிழண்ணல்
அஞ்சல்வழித் தமிழ்த்துறை

டாக்டர் மா. ச. இலக்குமணன்
அஞ்சல்வழிப் பொருளியல்துறை

2 ஆய்வியல் வழிகாட்டி ரூ. 5

டாக்டர் தமிழண்ணல்
அஞ்சல்வழித் தமிழ்த்துறை

டாக்டர் மா. ச. இலக்குமணன்
அஞ்சல்வழிப் பொருளியல்துறை

டாக்டர் இரா. மோகன்
அஞ்சல்வழித் தமிழ்த்துறை

3 புகழ் பெற்ற சங்க இலக்கியப்
பொன்மொழிகள் அச்சில்

டாக்டர் இரா. மோகன்
மா. வண்ணமுத்து
அஞ்சல்வழித் தமிழ்த்துறை